

Als het niet wil, dan gaat het niet

Pieter Pottenkijker en "Het mysterie van het gekaapte toernooi"

Proloog

Hoewel de spreekwoordelijke seinen nog niet allemaal op groen staan, bereiden Pieter Pottenkijker en zijn vrouw Adriaantje zich voor op een trip naar Frankrijk. Om misverstanden te voorkomen, het gaat om meer dan zomaar een korte vakantie. Dit, omdat Pieter slecht kan omgaan met ontspanning en daarom spanning nodig heeft voor een goed gemoed.

Volgens Welingelichte bronnen belooft ook deze reis van Pieter uit te monden in een tragikomedie. Niet in de laatste plaats ook, omdat zijn verblijf gesitueerd is op de niet geheel onbekende camping Des Arcades in de Lotstreek. Dit is een nu nog bijna verlaten, maar zonovergoten camping op het platteland rond Cahors.

Op camping Des Arcades zouden een eenzame kluizenaar en zijn vrouw - in wie wij Ton Bond en het Bondmeisje Linda herkennen - Pieter en de altijd aan zijn zijde staande Adriaantje opwachten. Gezamenlijk zouden zij van daaruit "Het mysterie van het gekaapte toernooi" moeten ontrafelen.

Als het niet wil, dan gaat het niet belooft de neerslachtigheid van menig medelander op de vlucht te jagen door de intriges rond het spelen van jeu de boules. Het verhaal zal pas echt op gang komen en op zijn plek vallen als blijkt welk een pedante criminelen de kapers van het spel zijn.

Het is een verhaal, net als de aardappelen uit de streek, ruw en weerbarstig aan de buitenkant, maar van binnen bloemig en zeer smaakvol. Met de frisfruitige afdronk als die van de beste rosé uit die streek: rosé de Quercy.

Een nadere kennismaking

Hoewel een nadere introductie voor de trouwe fans en volgers van Pieter Pottenkijker overbodig is, wil Pieter zijn lezers toch wat achtergrond bieden. Al was het maar, omdat hij het leuk vindt om af en toe heel veel onzin te lullen.

Om te beginnen de camping dan. De camping Des Arcades ligt in een sublieme en groene omgeving waarin zich de prachtige Moulin de Saint-Martial bevindt. Des Arcades geeft niet alleen de belofte van een onvergetelijke vakantie, zij vult die belofte voor 100% in. Gastvrijheid, een familiaal karakter en zalig genieten zijn zomaar wat kernwoorden die passen bij het verblijf op camping Des Arcades, gelegen in het plaatsjes Saint-Pantaléon in de buurt van Cahors. De camping bestaat uit ruime staanplaatsen van meer dan 100m² en ingerichte stacaravans (van basic tot luxe) voor 4-6 personen. Menig campinggast is door de ruime opzet al eens verdwaald op de eigen kampeerplek.

Wat als eerste opvalt bij Des Arcades zijn, naast de karakteristieke 13de -eeuwse watermolen, de gasten. In en rondom dit schitterende "kasteeltje" vind je een samenleving van mensen van diverse pluimage bij elkaar. De stemming is er opperbest, ook als het goede weer omslaat. Dan worden de glazen dubbel zo hard leeggedronken en stijgt de stemming naar ongekende hoogten. Als het weer dan opnieuw omslaat, gebeurt hetzelfde nog eens, zodat al na enkele dagen geen campinggast nog nuchter aan de dag begint. Het komt dan ook regelmatig voor dat u campinggasten met matrassen heen en weer ziet slepen voor een zogenaamde 'sleepover' bij de buurtjes.

Camping Des Arcades is dus een gezellige familiecamping in de meest zuidelijke en zonnige vallei van de Lot/Dordogne. De camping wordt gerund door Eva & Jonathan Marlière. En mocht u geen familie hebben, dan bent u er toch van harte welkom, want voor je het weet is de hele camping jouw familie!

Pieter stelt u graag voor aan enkele van de vaste gasten – de leden van de familie zullen wij maar zeggen – voor.

Zo zijn daar Roger Thibaut en zijn Bea, beter bekend als Kapitein Haddock en zijn Olijfje. Deze gewezen buschauffeur staat bekend om zijn relaties met de Rode Pimpernel en een niet te temmen trek in chocolade. Over dit span valt nog veel meer te vertellen, maar dat is van latere zorg.

Samen met Ton Bond - voor intimi ook bekend als Het Heerschap van het Bondgenootschap der Goedgelovigen - en zijn meissie Linda representeren Kapitein Haddock en zijn Olijfje Bea op dit moment de voltallige bevolking van de nu nog rustige camping. Dat deze rust niet van lange duur is, laat zich voorspellen....

Buum Baantjer

Zei ik niet al dat de rust die op Des Arcades heerst niet van korte duur zou zijn? Welnu, hoewel Pieter omtzigtig heeft geprobeerd om zijn nieuwe missie geheim te houden, blijkt deze toch algemeen bekend. Met desastreuze gevolgen nog voor het avontuur begonnen is. Menig fan meent nu over een speurneus te beschikken. Zoals Buum bijvoorbeeld. Buum is de ene helft van het vermaarde duo van het hete Hollandse levenslied Buum & Buum. De ene Buum is getrouwd met Wil de Jager, zo genoemd omdat zij altijd als de stille kracht en met een jagersinstinct aanwezig is in de entourage van Buum.

Over de andere Buum komen wij nog te spreken, maar deze ene Buum dus, heeft aspiraties die doen denken aan – bijvoorbeeld – Baantjer. Waarbij hij even vergeet dat undercover werken erom vraagt dat jij niet luidkeels van de daken schreeuwt wat je denkt of meent te weten. Buum Baantjer

heeft op dat punt nog wat te leren, zo blijkt uit zijn op Facebook geannonceerde reactie op de voorgenomen reis van Pieter: *“De kapers moeten worden ontmaskerd. Als Pieter en Ton Bond er niet uitkomen, heb ik wel een idee in welke richting moet worden gezocht.”*

Een wippie maken

Goed, Buum (die ene helft dus van dat hete duo) heeft wat om over na te denken als hij later deze week eveneens de oversteek van Nederland naar Frankrijk maakt. Met in zijn kielzog dan niet alleen Wil de Jager, maar ook de andere helft van het duo Buum en Buum, en diens partner. Die andere Buum dus die, hoe verzin je het, in het dagelijkse leven door het leven gaat als Hennie en getrouwd is met...Henny! Om het makkelijk te maken zullen wij maar zeggen. Bedenk echter altijd, dat het niet de omstandigheden zijn die uw geest in beslag nemen of in verwarring brengen. Het is alleen uw eigen denkwijze erover die verwarring brengt.

Zo, daarmee heeft Pieter meteen ook meteen en alweer een deel van het verdere gezelschap geschetst waarmee hij zich de komende week laat opscheppen en vermaken.

Het gezelschap zal overigens gebruik maken van alle voorzieningen die de camping te bieden heeft: het zwembad met een apart baby- en peuterbad voor de oudjes die terugverlangen naar die tijd van vroeger, het restaurant, de bar, de visvijver, de pétanquebanen, de speeltuin, het volleybalveld en de tafeltennistafel. En in de oude gewelven van het hoofdgebouw is er zelfs een aparte bar & discoruimte.

Over de speeltuin en het gebruik daarvan zijn de meningen verdeeld. Volgens de (klein)kinderen van de gasten wippen hun (groot)ouders nooit!

En ja, dat is in het gemeen wel een juiste constatering. Konijnen, ja, die wippen tegen de klippen op. Zelfs hun neusjes wippen.

Staatsraad houdt toezicht!

Terwijl Pieter Pottenkijker en Ton Bond het onderzoek grondig voorbereiden, tempert Staatsraad Roel van der Molen, aangesteld als speciaal toezichthouder namens de staat der Nederlanden, de verwachtingen. Hij veronderstelt dat het onderzoek niet alleen grondig zal zijn, maar vooral ook lang zal duren. Volgens de staatsraad, die als altijd bijgestaan wordt door zijn Sonja, zal het onderzoek in Frankrijk meer tijd vragen dan de nu al sinds maart (2021) lopende kabinetsformatie in Nederland. Zijn (staatsraad Roel van der Molen) verwachting is, dat enig houtsnijdend resultaat niet eerder bekend al zijn dan in september van dit jaar.

De door staatsraad Roel van der Molen getemperde verwachtingen van het onderzoek ten spijt, heeft Pieter met de afstandsbediening al wel Ton Bond in de actiestand gezet. Dit, ook om te voorkomen dat Ton Bond zijn ongeduld in drank verdrinkt. Anders gezegd, Ton Bond zou - incognito - al doende zijn met het onderzoek.

Over de staatsraad nog het volgende: De Staatsraad was het advieslichaam van koning Lodewijk Napoleon. Zij was de voortzetting van de Staatsraad uit 1805. De Staatsraad adviseerde over alle wetsvoorstellen en over andere bestuursaangelegenheden. Alle wetsvoorstellen moesten voor advies eerst aan de Staatsraad worden gezonden, voordat ze behandeld werden in het Wetgevend Lichaam.

De Staatsraad telde eerder vijf afdelingen: voor wetgeving en algemene zaken, Marine, Financiën, Koophandel en Koloniën, en voor Oorlog. In 1807 werd het aantal afdelingen verminderd door samenvoeging van Marine en Oorlog. In 1809 verdween de afdeling Koloniën en Koophandel. De afdelingen hadden alle een eigen voorzitter.

Voorzitter van de Staatsraad was de koning, maar zeker vanaf 1807 liet hij zich regelmatig vervangen, eerst door een minister (P. van der Heim), daarna door een presiderende staatsraad (W. Six van Oterleek) en later door een vicepresident-minister (in 1808 J.J. Cambier en vanaf april 1810 J.E. Reuvens). Er waren eerst dertien leden, maar in 1807 werden dat er 21. Later nam dat aantal weer af en in 1810 waren er nog slechts tien leden. Verder werden tientallen Staatsraden in buitengewone dienst benoemd, maar dat was veelal een erefunctie. Secretaris van de Staatsraad was mr. J.H. Appellius en vanaf 1809 mr. A.J.J.H. Verheyen.

De rol van de Staatsraad bij de wetgeving was groter dan van het Wetgevend Lichaam. Daarnaast werden door de Staatsraad ontwerpen van regelingen gemaakt, werd advies aan de koning en zijn ministers uitgebracht over uiteenlopende zaken en werden speciale missies vervuld door leden van de Staatsraad. Staatsraad Roel van der Molen behoort tot de laatste categorie: speciale gezanten met speciale missies.

Het Vakantie Virus Vaccin

Pieter Pottenkijker inmiddels, raadpleegt de VVV voor zijn laatste reisadvies. De VVV, het instituut voor het Vakantie Virus Vaccin, zou geen negatief reisadvies overwegen. Hetgeen positief nieuws is, gebaseerd op het negatief testen van Pieter en de mensen in zijn omgeving. Eén prik met een coronavaccin zou genoeg zijn om de coronapas te krijgen die het reizen in de Europese Unie gemakkelijker maakt. Daarover zijn de EU-landen en het Europees Parlement het eens, zeggen EU-bronnen. Zij spreken ook over gratis PCR-testen, geen quarantaine en nog veel meer voordelen. De jacht op de toerist lijkt daarmee geopend. Zo verleiden landen als Frankrijk, Italië, Spanje, Griekenland en Turkije je tot het boeken van een vakantie!

Een reiziger, en daarmee ook Pieter Pottenkijker – is daarmee nog niet verzekerd van vrije toegang tot alle EU-lidstaten. Een land kan bijvoorbeeld mensen die pas een van hun twee prikken hebben gekregen vragen om een coronatest te ondergaan of in quarantaine te gaan. Het is nog onduidelijk of Frankrijk dat van plan is. Maar een groot deel van de EU-burgers krijgt – net als ook Pieter Pottenkijker – nog geen tweede dosis voor de zomer aanbreekt. En er is Pieter en zijn opdrachtgevers – juist vanwege het daaraan verbonden staatsbelang – veel aan gelegen om deze reis en dit onderzoek nu al mogelijk te maken.

Terwijl de EU-landen en het Europees Parlement dus onderhandelen over de precieze afspraken over de coronapas, die vermoedelijk officieel Covid-certificaat gaat heten, neemt Pieter Pottenkijker daarom het onzekere voor het zekere en besluit hij om de gok te wagen.

Alvorens Pieter echter afreist, neemt hij alle tijd voor de voor hem zo noodzakelijke ontspannende spanning. Hij wandelt, dweilt en zuigt dat het een lieve lust is, en kijkt en passant ook nog even naar de wedstrijd die Nederland speelt tegen Oekraïne in het kader van het EK 2020. Het is wel even wennen dat het EK Voetbal 2020 in 2021 wordt gespeeld. Maar het zijn kniesoren die daarop letten en daarvan een punt maken.

Oranjekoorts

Terwijl Nederland via hoop tijdens een voorsprong, via de vrees voor verlies bij een gelijkspel de euforie van de overwinning viert van de eerste wedstrijd van Nederland tijdens het EK 2020 (vanwege Corona gespeeld in 2021) - en dus diep oranje kleurt - neemt in huize Pottenkijker de vakantiekoorts toe. Vreemd, want volgens officiële bronnen is het helemaal geen vakantie, maar keihard werken wat Pieter te wachten staat. Hoe dan ook, de koorts stijgt, de testen zijn negatief, dus positief en Adriaantje Pottenkijker is druk met het inpakken en wegwezen-scenario.

Over Oranjekeorts gesproken, naar geruchten willen overwegen de dochter van Pieter en haar aanstaande echtgenoot hun uitgestelde huwelijk (er zat een virus in de lucht) eveneens in het oranje te laten afsluiten. Deze Oranjegekte of Oranjekeorts is een verschijnsel dat zich voordoet onder grote delen van de Nederlandse bevolking, voornamelijk bij belangrijke internationale voetbalwedstrijden (EK's en WK's) waarbij Nederland vertegenwoordigd is en op Koningsdag. Het manifesteert zich onder andere in het dragen van oranje kleding, zoals oranje T-shirts, petjes, sjaals, het oranje verven van het hoofdhaar, en het versieren van muren, kamers, huizen en zelfs straten met oranje versierselen zoals slingers en vlaggen. Het verschijnsel Oranjegekte begon tijdens het wereldkampioenschap voetbal van 1974, toen in oranje uitgedoste fans het nationale team achterna reisden.

Voor de commercie is het verschijnsel zeer belangrijk, aangezien het in een grote omzet van oranje artikelen, chips en bier resulteert. Bedrijven komen met speciale oranje-uitgaven van hun algemene producten. In reclame wordt hier veelal op ingespeeld. Tijdens het Wereldkampioenschap voetbal bijvoorbeeld, bevatten bijna alle reclames een verwijzing naar het WK. Verder werden speciale EK- en WK-gadgets een rage, zoals de Bavaria Leeuwenhose en DutchDress, de Heineken hoed, de wuppies, welpies, beesies en Hup Holland Hamsters van Albert Heijn en de Roy Donders-juichpakken van Jumbo. Ook zijn vele reclames tijdens een eindtoernooi aangepast. Een televisiereclame van dertig seconden tijdens het EK 2008 rondom de wedstrijden van het Nederlands Elftal kostte gemiddeld € 80.000,[2] maar het marktaandeel was dan ook groot, zoals bij de eerste wedstrijd van oranje tegen Italië die door 7 miljoen Nederlanders werd bekeken. Dit jaar zijn het vooral de feloranje voetbalkleren van Lidl, de juichcapes van Jumbo en het geluksbroekje van Bavaria.

De Oranjekeorts zorgt ook voor een bijzondere strijd tussen de winkelketens. Zo heeft Albert Heijn met een reclame gereageerd op de rel die eerder ontstond rond de commercial van concurrent Jumbo. De KNVB probeerde tevergeefs om de EK-reclame van die supermarktketen van de televisie te krijgen, dan wel te laten aanpassen. De spot met de Snollebollekes en de populaire juichcape was volgens de voetbalbond te veel gelinkt aan het EK, terwijl de Albert Heijn een officiële partner is.

In een korte commercial die verscheen op het YouTube-kanaal van Albert Heijn is de vader uit de reclames van de supermarktketen te zien. Eerst zien we hem met de stickers en tatoeages die je kan sparen bij de Appie. Maar dan zien we dat hij het 'geluksbroekje' uit de Bavaria-reclame draagt, vervolgens doet hij het Heineken 'Oranjeshirt' goed en slaat hij de zo gewraakte juichcape van de Jumbo om. Ook stapt de man in de 'knaloranje-slippers' van de Lidl. De boodschap van de reclame: 'Samen voor Oranje, samen staan we achter onze jongens.'

Dat de KNVB aan winkelketen Jumbo een brief schreef, is opvallend. Daarin stelde de bond vooral bezwaar te hebben tegen 'gebruikmaking van de Oranjekeorts, een Oranjebus en Oranjeparades in de commercial', aangezien dergelijke Oranjeparades 'sinds jaar en dag' georganiseerd worden

door de KNVB rondom interlandwedstrijden van het Nederlands elftal. Ook protesteerde de bond tegen het in beeld brengen van 'de befaamde Oranjecamping' en het laten horen van het nummer Links Rechts van de Brabantse feestact Snollebollekes. Deze meezinger is volgens de bond in 2017 het EK-vrouwenvoetbal uitgegroeid tot het lijflied van de Oranje Leeuwinnen. De Jumbo bevestigde eerder al de brief te hebben ontvangen, maar wilde verder niet reageren op de kwestie. AH gaf aan niets te hebben geweten van de KNVB-waarschuwing en reageert nu dus met deze knipoog op de EK-rel.

Rond een WK of EK brengen ook vele tientallen artiesten een single uit ter gelegenheid van het voetbalevenement. Meestal zijn dit carnavalsachtige, kleine, kortstondige hitjes (zoals Viva Hollandia van Wolter Kroes). Het merendeel komt echter nooit in de buurt van de hitlijsten. Om die reden hebben Boom & Boom ook afgezien van het opnemen van hun EK-hit "Leg neer die ball!".

Uitzwaaien

Ondertussen is Adriaantje aan haar uitzwaai dag begonnen; "Dan hebben we dat alvast gehad," verklaart zij haar actie. Het kan overigens nog gekker! Wie bedenkt dat Boom & Boom nog niet eens vertrokken zijn richting Frankrijk, zal verbaasd zijn over het feit dat daar inmiddels de verzoeknummers binnenstromen voor het zangduo van het hete Hollandse lied. Linda, het Bondmeisje, zou graag zien dat zij "Overschotje" zingen. Een lied van, oorspronkelijk, Lou Bandy en later de Zangers zonder Naam en Maarten van Roozendaal.

OVERSCHOTJE

Op de drempel van een huisje
Zit een lief klein meisje stil,
Telkens als ik daar voorbijkom,
Is 't of zij wat zeggen wil,
Daarom vroeg ik: 'zeg eens kleine!'
Heb je nu al droefenis?
En aan 't antwoord voelde ik dat ze
Thuis het overschotje is.

Overschotje, lief klein popje
Daarom lach jij nu niet meer

Klein verwelkt mooi rozenkopje
Doet daarom jouw hartje zeer.
Ja, ik voel dat nieuwe mammië
Niet de echte is voor jou,
Kleine overschotje's ziertje
Is gedompeld in de rouw.

En dan speelt zij met haar popje
Dat haar echte mammië gaf
Voordat vader haar voor eeuwig
Naar de hemel had gebracht,
En als 'k naar haar nieuwe moe vraag
Omdat zij nog steeds maar pruilt,
Zie ik in die kinderogen,
Dat haar reine hartje huilt.

Dikwijls zie ik overschotje
Bij het hek van 't kerkhof staan
Dicht bij 't graf van hare mammië
Die zo vroeg was heengegaan.
Fluisterend roept zij Mam: 'ik ben het'
Kleine zus die van u houdt
'k heb toen innig moeten huilen
Om dat kinderhart van goud.

Adriaantje Pottenkijker zou graag zien dat Buum & Buum voor Pieter het lied *"Pappie loop toch niet zo snel"* (Herman van Keeken) zingen en zelfs Greetje - eens zelf vermaard als de zingende schoonmaakster en, later, als de stuwende kracht achter het duo Dora & Nora) - heeft een verzoekplaatje: *"Ik doe wat ik doe"* (Astrid Nijgh). Naast nadenken kunnen Buum & Buum dus hun reistijd ook goed gebruiken voor het inzingen en oefenen van al deze kampvuurliederen. Het is tegelijkertijd ook jammer dat Jo met de banjo, Lien met de mandoline en Kaatje met haar mondharmonicaatje niet aanwezig zullen zijn op Des Arcades. Dat zou de feestvreugde helemaal rondmaken!

Il a fait Fanny

Ooit overkomt het je, met vakantie op een camping in een Frans dorpje waar je op een bankje in de schaduw van een oude boom heerlijk zit te genieten van een prachtig partijtje pétanque. Plotseling ontstaat er op een van de banen wat rumoer waarop iemand roept: "Il a fait Fanny". En als even later een bel klinkt wandelt iedereen kalm het café binnen waar de patron al gul lachend met een afbeelding of een plaquette klaar staat. Fanny's billen moeten worden gekust door de ongelukkige die zojuist een wedstrijd met 0-13 heeft verloren!

Embrasser of: faire Fanny. Deze uitdrukkingen worden gebruikt als men een partij verliest met 0 tegen 13. Van Jean Gourmond weten we dat tegen het eind van de 19e eeuw Fanny Dubriand bij één van de eerste verenigingen (te weten Jouve) in de wijk Croix Rouse in Lyon de gewoonte had haar achterste te laten zien, om zo de spelers die met 0-13 hadden verloren te vernederen. Waren de verliezers gedwongen haar billen te kussen? We weten het niet. In ieder geval gebruikt men sindsdien de uitdrukking 'Embrasser Fanny' (Fanny kussen of omhelzen).

Maar als we Giacomoni mogen geloven zat het toch anders. Volgens hem was Fanny aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog serveerster in een café in Grand Lemps in het noorden van Frankrijk. Zij liet zich omhelzen door verliezers die geen enkel punt tijdens een spel behaalden. Deze omhelzing was een troost, een schadevergoeding. Tot op de dag dat de burgemeester van de regio ook bij haar kwam om te worden getroost. Had Fanny iets tegen hem? Het is in ieder geval zo dat ze boven op een stoel klom, haar rokken omhoog deed en wat hield ze hem voor? Haar andere wangen, waarop meneer de burgermeester, trouwens zonder blikken of blozen, twee dikke klapzoenen gaf. Dat was het begin van een lange traditie.

Sindsdien, omdat de spelers niet altijd een lieve Fanny bij de hand, of liever aan de lippen hebben, bezitten veel verenigingen een namaak-Fanny die ze op een ereplaatsje hebben staan en waar de winnaars hun slachtoffers mee naartoe nemen en verplichten met een kniebuiging een kus te geven op de billen van Fanny. (Geciteerd uit:

“Jeu de Boules” van Henk Reesink).

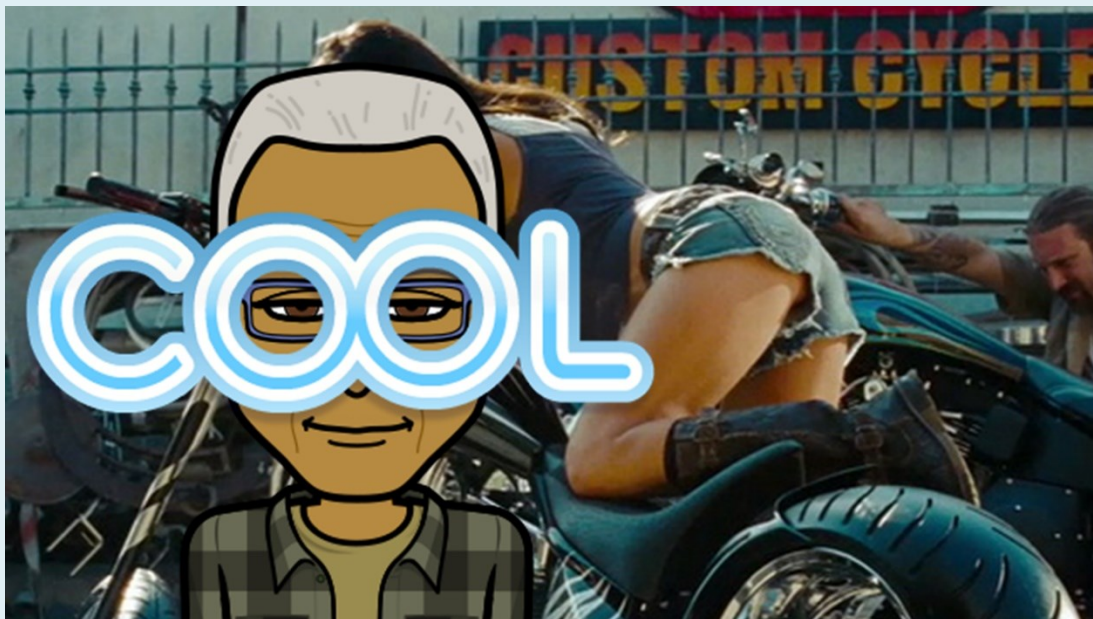
De uitdrukking 'We zullen je Fanny laten kussen' betekent dan ook: je krijgt niet de kans om ook maar één punt te scoren! Pieter Pottenkijker overweegt om een namaak-Fanny aan te schaffen en te doneren aan de organisatoren van het Zilveren Van der Schilden Boules Toernooi. Dit is een gerenommeerd boulesstoernooi dat jaarlijks begin juni wordt gespeeld op Des Arcades. En hier begint het te schuren....

Losse tongen

Wat gebeurt er? Gebeurt er eigenlijk wel wat? Het gonst vragen nu er sinds maandag jongstleden plots niets meer vernomen is van Pieter Pottenkijker.

Pieter zelf blijkt in de tussentijd - ook wel de dinsdag genoemd - samen met zijn Adriaantje afgereisd te zijn naar de plaats van het onderzoek resp. De plaats delict. Oftewel: Pieter en zijn Adriaantje zijn naar Des Arcades gereden. In een ruk zogezegd. En hoewel Pieter een razende en snelle

reporter is, is en blijft hij ook een man. Dus, waarnemen, verslaglegging, rapporteren en chauffeurs tegelijkertijd is iets te veel multitasking. Hetgeen de simpele en begrijpelijke verklaring is voor het tijdelijk stilvallen van de berichtgeving over "Het mysterie van het gekaapte toernooi".

Overigens is de bijvangst van het nog te starten onderzoek even plotseling als onverwacht al bijna groter dan de mogelijke opbrengst van het beoogde onderzoek.

Zo brengen de biljetjes (zeg maar gerust 'billen') van Fanny de nodige onthullingen met zich. Als eerste is daar het gerezen ernstige vermoeden van dubieuze relaties van Staatsraad Van der Molen met de nog dubieuzere Mama Motorcycle Ass-association. Wat blijkt? staatsraad Roel heeft Pieter benaderd met het aanbod dat een van de prominente - of was het geprononceerde? - blonde leden van de Mama Motorcycle Ass-association tegen gereduceerd tarief haar billen beschikbaar stelt voor eventuele kusacties oor de verliezers van verloren bouleswedstrijden.

Het aanbod van Staatsraad Van der Molen zal worden onderzocht door een buitenparlementaire commissie onder leiding van Guus Geluk en diens partner, Whisky Ria. Zij zullen met nuchtere conclusies moeten komen en dat zal vanwege de gevraagde nuchterheid op zich al een hele opgave zijn.

Kapelaan Jos

Fanny brengt ook mooie herinneringen naar boven en bij kapelaan Jos en zijn vriend, kapelaan Odekerke. De laatste kennen wij nog als de herdershond van de geloofsgemeenschap op het Limburgse platteland. De eerste kan de trouwe lezer kennen uit de eerdere avonturen van Pieter Pottenkijker. Kapelaan Jos was - en in het diepste geheim is misschien nog wel - de gesjeesde linkerhand van Het Heerschap van het Genootschap der Goedgelovigen. Hij beloofde het Heerschap talloze investeerders, maar die verdwenen weer net zo snel als zij verschenen. Hoewel inmiddels is gebleken dat een van die investeerders - ene De Wind - is herkend als gulle sponsor van het CDA. De gevolgen daarvan doen vermoeden dat Het Heerschap blij mag zijn dat de bemiddelingsactiviteiten kapelaan Jos destijds mislukt is.

Anyway, kapelaan Jos dus laat weten dat hij het verhaal de billen van Fanny een heel mooi verhaal vindt, wat mijn vriend - kapelaan Odekerke - en hij in het echt hebben meegemaakt. Zo zaten zij op een zonnige dag op een terrasje in een klein dorpje genaamd Saint-Paul-de-Vence, waar de legendarische Willem Duys iedere morgen zijn kopje koffie dronk in café De La Place en werden zij door een aantal aardige Fransen uitgenodigd voor een partijtje Petanque. De kapelaans verloren niet met 0-13 maar moesten toch mee het clubhuis in om FANNY te kussen, en dat pakte anders uit dan ze dachten....

Ook deze onthulling brengt de gemoederen op tal van plekken in beweging. Zo lijkt het erop dat de Paus het anders uitgedrukte wil laten onderzoeken. Hiervoor zouden dan weer José en Jack van Heel in beeld zijn. Zij hebben een voldoende vertrouwenwekkend en vroom voorkomen voor een dergelijk onderzoek. Bovendien verkeren zij in de prettige omstandigheden dat zij verblijven in de provincie waar ook kapelaan Jos zomers residentie houdt. Ook dit verhaal krijgt dus mogelijk een vervolg.

Wat is wiens recht

Terwijl Nederland zich vergapend verlekert aan de smeugige bijvangst van Pieters' onderzoek naar "Het mysterie van het gekapte toernooi" zet Pieter zelf zichzelf direct na aankomst op Des Arcades aan het werk.

Nog maar koud bekomen van de reis vinden wij Pieter met zijn Adriaantje in het gezelschap van Ton Bond en zijn meissie, Linda. Zij genieten de gastronomische gastvrijheid van de camping en laten het zich goed smaken. Onderwijl zij eten en drinken, legt Pieter aan Ton Bond uit waar het om draait.

Het gaat, zo legt Pieter uit, om de vraag waar en bij wie sinds wanneer en hoe het eigendom geregeld is van de Zilveren en Gouden Van der Schilden Boulestoernooi. Het gaat daarbij om meer dan de vraag naar het blote eigendom. Is er sprake van eigendom uit overlevering, is er sprake van een persoons-, organisatie- of individueel eigendomsrecht? Is het eigendom van dit merk het resultaat van overlevering of is het domweg een locatie gebonden eigendomsrecht?

Kortom, Pieter en Ton Bond, bijgestaan door hun respectievelijke meisjes, hebben heel wat uit te zoeken! Is er sprake van een recht uit overlevering of is er sprake van plagiaat?

Alle mogelijke opties worden verkend en besproken. Met als resultaat de notie dat er veel ligt wat uitgezocht moet worden. Om te beginnen bij (een van de) voormalige eigenaren van de camping, Theo F. Hij is in beeld gekomen omdat hij zeer recentelijk - in een onderonsje met bondmeissie Linda - erkende met de handen in zijn eigen boezem te zitten. Hetgeen voor iemand die normaliter altijd de hand steekt in andermans boezems en zaken, een opvallende ontboezeming is. Intussen blijken de Duitsers op het EK 2020 hun handen vol - en uiteindelijk leeg - te hebben aan de wedstrijd tegen Frankrijk. De Fransen winnen met 1 - 0 en zijn voor eventjes weer de haantjes van voren!

De noodzakelijk verhoren zullen in stilte, digitaal (vanwege Corona) en het uiterste geheim plaatsvinden. Ton Bond is verantwoordelijk voor de noodzakelijke verbindingen en Kapitein Haddock wordt verantwoordelijk gemaakt voor de veiligheid van eenieder. Bea, Haddocks Olijfje, zal voor de papbenen - waar die ontstaan - zorgdragen en daarmee borgen dat iedereen de waarheid en niets dan de waarheid zal spreken!

Het auteursrecht

Als iemand iets origineels heeft gemaakt, of doet, is het natuurlijk niet de bedoeling dat iemand anders daar zomaar mee aan de haal kan gaan. Dat geldt natuurlijk ook voor de naam van een boulestoernooi. De founding Catherine daarvan is de oorspronkelijke eigenaar van het idee.

Voor de bescherming hiervan is het auteursrecht in het leven geroepen. Auteursrecht wordt met een Engels term ook wel 'copyright' genoemd. Het auteursrecht biedt iedereen die werken creëert auteursrechtelijke bescherming. Dit betekent dat de maker van zo'n werk, ook wel auteur genoemd, als enige mag beslissen over de exploitatie van de werken die hij heeft gecreëerd. Daarnaast worden deze werken beschermd tegen misbruik door anderen. Het auteursrecht is daardoor een constante stimulans voor mensen om creatief te blijven.

Internationaal is het auteursrecht geregeld in de Berner Conventie van 1886. In Nederland is het auteursrecht in de Auteurswet geregeld. In artikel 1 van de Auteurswet wordt het auteursrecht als volgt omschreven:

«Het auteursrecht is het uit-sluitend recht van de maker van een werk van letterkunde, wetenschap of kunst, of van diens rechtverkrijgenden, om dit openbaar te maken en te verveelvoudigen, met uitzondering van de beperkingen, bij de wet gesteld.»

In eerste instantie komt het auteursrecht op zo'n werk toe aan de maker van het werk, en wel vanaf het moment dat hij het werk gemaakt heeft. Het recht ontstaat vanzelf, er zijn geen formaliteiten nodig om auteursrecht te krijgen. Je hoeft je auteursrecht dus nergens aan te vragen of te registreren. Als iemand thuis achter zijn bureau een tekening maakt, heeft hij daar dus automatisch het auteursrecht op. Ook op een werk dat nog niet helemaal af is berust auteursrecht, als het tenminste voldoende origineel is.

Het auteursrecht blijft lang niet altijd in handen van degene die het werk gemaakt heeft. Het recht kan namelijk overgaan op iemand anders, bijvoorbeeld als de maker zijn auteursrecht verkoopt. Als de maker het auteursrecht altijd zelf heeft gehouden, dan zal het uiteindelijk in handen komen van zijn erfgenamen. Degene die het auteursrecht krijgt overgedragen of erft, is vanaf dat moment de nieuwe 'auteursrechthebbende' op het werk.

Wie auteursrecht heeft op een werk beschikt over twee exclusieve rechten: het alleenrecht om het beschermde werk openbaar te maken en het alleenrecht om het te verveelvoudigen. Openbaar maken is bijvoorbeeld het plaatsen van een foto op een website. Daarmee maak je een auteursrechtelijk beschermd werk, in dit geval een foto, toegankelijk voor publiek. Verveelvoudigen is bijvoorbeeld het kopiëren van een boek. Dat betekent dus dat ieder ander dan de auteursrechthebbende toestemming van rechthebbenden nodig heeft om het werk te gaan openbaar maken en/of verveelvoudigen. Ook het maken van bewerkingen of vertalingen valt hieronder. Daarvoor is - in beginsel - steeds de voorafgaande toestemming van de auteursrechthebbende nodig. Die heeft immers als enige de auteursrechtelijke zeggenschap over het werk.

Naast de hierboven genoemde exploitatierechten krijgt elke maker van een werk persoonlijkheidsrechten - onder meer het recht op naamsvermelding en het recht zich te verzetten tegen de aantasting van het werk. Deze rechten, die ook wel 'morele rechten' worden genoemd, kunnen niet in handen van iemand anders komen en blijven dus van de maker, ook als de maker zijn auteursrecht (dus het openbaarmakings- en verveelvoudigingsrecht) aan een ander zou hebben overgedragen. Wel kan afstand worden gedaan van sommige persoonlijkheidsrechten. Door de persoonlijkheidsrechten wordt de reputatie van de auteur beschermd. Persoonlijkheidsrechten gaan bij overlijden van de maker niet automatisch over op de erfgenamen; hiervoor is een testament of codicil nodig waarin de maker een bepaalde persoon of instelling aanwijst die na zijn dood deze rechten kan uitoefenen.

Het auteursrecht is een onderdeel van het rechtsgebied dat het 'intellectueel eigendomsrecht' wordt genoemd. Daartoe behoren naast het auteursrecht en de daarop lijkende naburige rechten ook het merkenrecht, het octrooirecht, het topografierecht, het modellenrecht, het databankenrecht, het kwekersrecht en het handelsnaamrecht. Om over het recht van boulen nog maar niet te spreken....

De geest is uit de fles

Het spel is op de wagen en de geest is uit de fles. Kortom, het onderzoek naar "het mysterie van het gekaapte toernooi" is in volle gang. Over belangstelling voor het onderzoek heeft Pieter Pottenkijker niets te klagen. Uit alle lagen van de bevolking krijgt hij aansporingen en welgemeende adviezen. Zelfs hooggeplaatste (gewezen) politici leven en werken mee. Zo werd Pieter er door een VVD-coryfee op gewezen dat hij bij het onderzoek niet de memo's moest vergeten. Pieter kan de nam van deze coryfee natuurlijk niet onthullen. Elke suggestie in de richting van namen zal hij categorisch beantwoorden met "Nee, die nie". Zo waarborgt hij dat niet toch bij vergissing de identiteit van deze bron, mevrouw Kroos - van der Mey, wordt prijsgegeven.

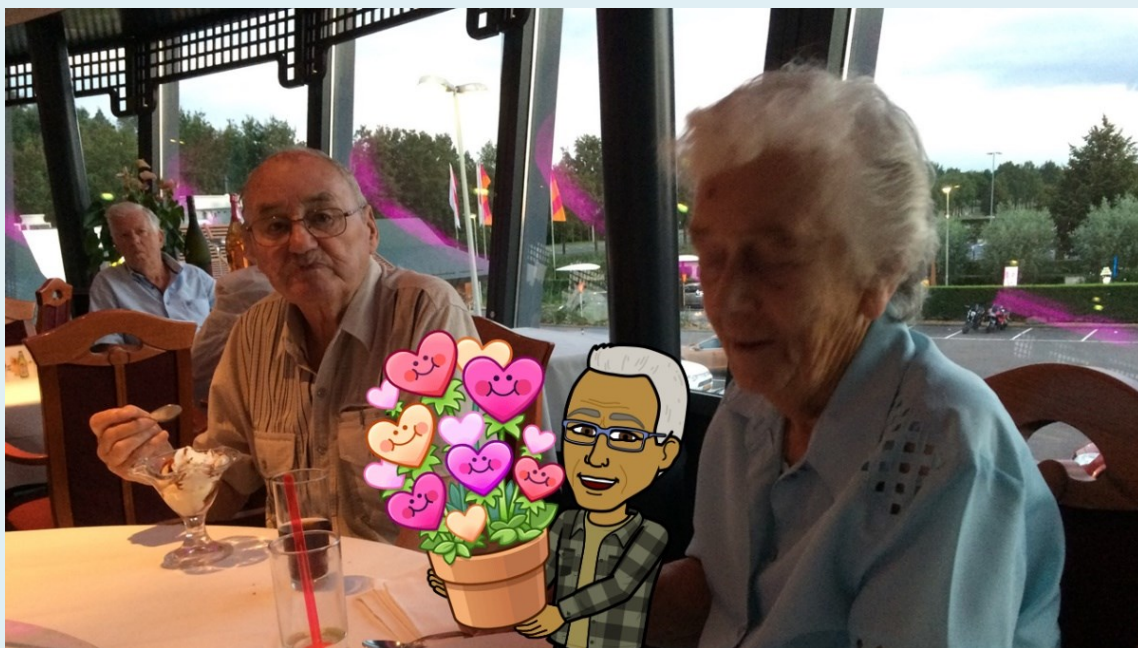
Pieters compagnon intussen, Ton Bond dus, bezwijkt onder het gewicht van de vele dossiers over de auteursrechten. Met ernstige rugklachten als gevolg. Wanneer hij hoog de stapel dossiers wil opklimmen, gebruikt hij liever niet zijn eigen benen! Hij laat zich liever naar boven dragen, of zet

zich op een andermans rug of een andermans hoofd. Zijn meissie, Linda, weet de remedie: Wat deze man nodig heeft om te tuinieren in het woud van de rechtsregels is een gietijzeren rug met een scharnier erin.

Joop & Mien

De eerdere verhandeling over het auteursrecht heeft Pieter veel vragen opgeleverd. Waarom is dit relevant, en als het relevant is, voor wie dan en waarom. De reactie van Pieter is overduidelijk: *“Er is iemand of er zijn iemanden die stiekem de macht over het Zilveren en/of Gouden Van der Schilden Boulestoernooi willen grijpen. Als wij dit geen halt toe roepen, zullen zij ten eeuwige dage het toernooi regeren.”*

Bovendien herinnert Pieter Pottenkijker de lezers - en via hen de kapers van dit toernooi - aan de dringende oproep die hij in juni 2018 deed aan alle Frankrijk-reizigers, Facebook-vrienden en Des Arcades-gangers: **TEKEN DE PETITIE.**

Die petitie ging over het behouden van het (ons!) jaarlijkse Des Arcades-boulestoernooi en dat het Des Arcades-boulestoernooi vanaf dat moment ook officieel het Zilveren (voorjaar) of Gouden (najaar) Van der Schilden-boulestoernooi zou heten. Voor wie dat niet weet: Joop en Mien van der Schilden kun je beschouwen als de pater en mater familias van de Nederlandse enclave die in de loop der tijd gegroeid en verankerd is op Camping Des Arcades. Zij waren jarenlang de spil van het boulestoernooi dat overigens georganiseerd werd door de toenmalige – nu dus voormalige eigenaren van de camping, Theo en Nicole F.

Op 4 juni 2018 werd aldus besloten en was het definitief. Voortaan heette het Zilveren en Gouden Boulestoernooi op Des Arcades officieel het Zilveren (of Gouden) Van der Schilden Boules Toernooi. Hoofscheidsrechter Snuf maakte dat Besluit op 4 juni 2018 bekend. Daarmee is niet alleen de naam van het toernooi officieel degelijkere, maar is ook het auteursrecht daarvan bij Pieter Pottenkijker belandt.

Pieter zou Pieter echter niet zijn als hij niet nog wat verder in de potjes van het recht kijkt. Want naast het auteursrecht is er het eigendomsrecht of het naburig recht.

Het naburig recht

Het auteursrecht beschermt het werk van auteurs zoals schrijvers, componisten, tekstdichters, filmmakers en beeldend kunstenaars. Behalve het auteursrecht kennen we ook de zogenaamde 'naburige rechten'. Deze rechten geven bescherming aan de inspanningen en prestaties van uitvoerend kunstenaars, muziekproducenten, filmproducenten en omroeporganisaties. De bescherming lijkt op die van het auteursrecht, vandaar dat we ze "naburig" noemen. Voor het verkrijgen van naburige rechten zijn, net als bij het auteursrecht, geen formaliteiten vereist.

De naburige rechten zijn internationaal vastgelegd in de Conventie van Rome uit 1961. Hoe in Nederland de rechten van uitvoerend kunstenaars, producenten van geluidsopnamen, omroeporganisaties en filmproducenten geregeld zijn staat in de Wet op de naburige rechten uit 1993.

Uitvoerend kunstenaars zijn niet alleen zangers, muzikanten en musici, maar ook theater- en filmacteurs, (ballet)dansers, cabaretiers, variété- & circusartiesten en poppen- en mimespelers, kortom: iedereen die een werk van letterkunde of kunst opvoert, zingt, voordraagt of op andere wijze 'uitvoert'. Een vertolking van een werk door een uitvoerend kunstenaar kan wel degelijk een creatieve prestatie zijn, maar deze prestatie voldoet vaak niet aan andere vereisten voor auteursrecht.

Nu zou het dus zo kunnen zijn, dat de kapers van het toernooi beschouwt moeten worden als kunstenaars in hun vak. In dit geval, kunstenaars in het boulen. En als dat zo is, doemt vervolgens de vraag op, of zij

zich kunnen beroepen op het naburig recht. Wat overigens nog geen auteursrecht oplevert! Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor omroeporganisaties en producenten van geluidsopnames; het uitzenden of vastleggen van een auteursrechtelijk beschermd werk levert geen eigen auteursrecht op. Toch is het wenselijk dat dergelijke inspanningen enige vorm van bescherming krijgen, al gaat het wat ver om de kapers voor hun verwerpelijke actie te belonen met enig recht. Of het zou het recht op detentie moeten zijn.

Eerste hulp bij onrust

Herkent u dit? Dat je al wakker wordt met een beetje een opgejaagd gevoel in je maagstreek. Eigenlijk ook slecht geslapen hebt. Misschien weet je niet meer wat je gedroomd hebt, maar ook in je slaap was je bezig, dingen oplossen, problemen voorkomen. En je kunt best leuke dingen doen, maar je wil tegelijkertijd niets missen van de verslaglegging over “Het mysterie van het gekaapte toernooi” van Pieter Pottenkijker. Je overweegt een zelfhulpgroep of een stukje chocolade, en nog eentje en nog eentje.

Tijdelijk heb je het leuk. Maar op de achtergrond blijft het flakkeren. Die onrust. En als je alleen bent, tot rust probeert te komen, wordt het erger. Misschien wel zelfs tot het punt dat het bijna niet te dragen is. Waarop je het maar weer negeert of verdooft.

Herkenbaar? Dat is begrijpelijk, lastig en vervelend, maar onoverkomelijk. Deze onrust is het gevolg van losse eindjes. Onopgeloste zaken. Iets wat Pieter Pottenkijker nog niet aangekeken heeft, ook al staat het misschien recht voor zijn neus. En het blijft maar porren tot hij het wil zien, er aandacht aan geeft. Het kan van alles zijn, want wat het is weet jij net zomin als Pieter Pottenkijker.

Duidelijk is dat het mysterie wat Pieter bloot moet leggen heel het volk bezighoudt en dus in de greep heeft. En dat zal zo blijven, totdat Pieter Pottenkijker, met steun van Ton Bond, zijn vriend, wat orde kan scheppen in de chaos die er heerst in de hoofden, buiken en darmen van allen die niet weten wat ook Pieter nog niet weet over het gekaapte toernooi en/of de kapers zelf.

En, wat is de bron voor de kaping? Is het een onopgeloste ruzie? Werk of een gezin waar dingen niet helemaal soepel lopen? Een naar de buitenkant toe succesvol leven, terwijl de kapers zich daar op de een of andere reden niet meer thuis in voelen?

De antwoorden op al deze vragen ruisen zachtjes blazend door de zinderende zomerlucht boven Des Arcades. Aan Pieter Pottenkijker en Ton Bond de dankbare, maar o zo lastige opgave om die antwoorden te vinden, te pakken en te ontrafelen. Dat kan op verschillende manieren, maar een gemakkelijke is er niet. Adem dus rustig in en voel hoe de lucht via je neusgaten naar binnen gaat, naar je longen of misschien wel je buik. En als je lichaam weer wil uitademen, volg je de stroom naar buiten. Merk je dat je afdwaalt (en dat hoort erbij!) breng dan je gedachten heel rustig weer terug naar het nu. Meer hoeft niet. Doe dit elke keer als je afdwaalt, of wat vaker. Neem de tijd, sluit je ogen, ontspan en gewoon beginnen. Je zult zien dat het verschil maakt. Het biedt, vroeg of laat, helderheid, inzicht en perspectief. En brengt dat alles nog steeds de rust niet terug in het hoofd? Ga dan – net als Pieter Pottenkijker en Ton Bond – vissen in troebel water!

Een typisch geval van domme onrust

Een typisch geval van onrust: Buum, de ene helft dus van het wereldberoemde Nederlandse duo van het hete Hollandse lied, kan niet wachten tot het mysterie van het gekaapte toernooi is opgelost. Hij stuurde Pieter de volgende suggestie:

"Ik mag, naar ik heb begrepen, mij er niet mee bemoeien, maar als wij met de aanwezigen volgende week het Zilveren Van der Schilden toernooi spelen onder toezicht van een notaris, is het probleem dan niet opgelost?"

Los van het feit dat Pieter noch Ton Bond - of welk ander lid van het onderzoeksteam dan ook - Buum niet heeft gezegd dat hij zich er niet mee mag bemoeien - dat mag namelijk best, maar je moet de mogelijke daders niet over voorinformatie laten beschikken, door wat je denkt te weten luid van de daken te schreeuwen - is het een te eenvoudige oplossing.

Te eenvoudig, omdat het dit verhaal onnodig snel naar een (anti-) climax zou leiden, maar meer nog, omdat juist de gesuggereerde notaris zijn diensten alleen beschikbaar wil stellen, als hij zeker weet van doen te hebben met de rechtmatige eigenaar van het toernooi

en de naam daarvan. En daar draait dit onderzoek om beste Buum.

Ik heb overigens nog wel een paar suggesties voor jullie liedjesrepertoire. Een daarvan is deze: *"Dom, dom, dom"*, door Tommie en Ieniemienie. Het refrein gaat als volgt: *"Ik wil graag verstandig zijn, maar dat is niet zo gemakkelijk, want meestal is het veel te fijn om dom te zijn."* Of, om als schoenmaker bij de leest te blijven, wat dacht je van *"Busje komt zo?"* Dat past ook geweldig bij dat waar jij echt goed in bent: het besturen van de belbus! Zie ook "Het Mysterie van de gemiste belbus"

Schone schijn

De mooie plaatjes en praatjes van Pieter Pottenkijker ten spijt, kan niet ontkend worden dat achter al dat vrolijk gebrachte nieuws bij tijd en wijle ook zorgen schuilgaan. Zorgen om en voor elkaar. Want, omdat de tijd doortikt, komen met de jaren ook gebreken en ziektes om de hoek kijken.

Natuurlijk trompetteren of tamboereren wij deze niet van elke kerktoeren de wereld in, maar we hoeven ook niet te doen alsof het er niet is. Leuk doen om het leuk doen, of chique doen omdat chique zo goed staat, kan nimmer verhullen dat er ook een andere kant van de medaille is. De schaduwkant van het leven, zullen wij maar zeggen. En, omdat het de schaduwkant is, zien wij er niet veel van. Wat niet wil zeggen dat er niets is. Tegelijkertijd is het omwille van de privacy en het medisch beroepsgeheim dat Pieter niet nader ingaat op de grotere of kleine pijntjes en kwaaltjes die er zoal zijn onder de aan- én onder de afwezigen in dit mysterieuze verhaal over een gekaapt toernooi. Iedereen pikt er zijn of haar graantje aan mee. Wie zijn of haar gezondheid gekaapt weet, of die van zijn geliefde, partner, vriend of kind, weet dat dat van grotere betekenis is dan het door een stelletje rovers gekaapt boulesstoernooi. Hetgeen weer niet betekent, dat Pieter Pottenkijker de brui geeft aan dit onderzoek. Integendeel. Door in dit onderzoek alles te geven, hoopt hij een inspiratiebron te zijn voor al die dokters en artsen die dagelijks op onderzoek moeten naar de

oorzaken van medisch ongemak en ziekte. Met als leidraad en motto voor artsen en patiënten: geef nooit op!

Plakje worst erbij?

Nu Pieter zijn overpeinzingen over de schone schijn en het echte leven heeft uitgeschreven, is er weer ruimte voor het onderzoek naar het gekaapte toernooi. Dit onderzoek is in volle gang en lijkt her en der de tongen los te maken. Zo zijn er ook boze tongen die namen laten vallen van mogelijke daders. In dit verband valt onder andere de naam van Nico Ik-kom-wel-achterom, de Jumbo in de porseleinkast van het wielrennen.

Pieter vreest echter dat dit een spin is van de Russen, die daarmee een stok in het wiel van de vooruitgang willen steken. *“Het kapen van een toernooi als dit boulesstoernooi vraagt venijnig vernuft. Nico heeft het een wel en het ander niet, maar de combinatie is absoluut vereist voor een geslaagde uitvoering. Wat hij mist, laat ik graag aan de lezer, maar dat hij een van die twee eigenschappen niet heeft, is zeker. Kortom, deze verdachtmaking is te mooi om waar te zijn.”*

Terwijl Pieter samen met zijn compagnon Ton Bond zo deduceert en reduceert, lijkt Linda - het bondmeisje - bezig met het opzetten van een vleeswarenimperium. Een andere verklaring kan Pieter vooralsnog niet vinden en dus geven voor de gulle wijze waarop Linda te pas en te onpas grotere en kleinere worstjes in het rond strooit. Vooral de I-variant lijkt bij Linda lekker op de tong te liggen. Of Linda ook een charcuterie wil beginnen op de camping of juist wil gaan rondtrekken met een kraampje langs de weekmarkten in de buurt van de camping, dat is nog niet geheel duidelijk. Niet in de laatste plaats ook, omdat het ook zo maar een tijdelijke opwelling kan blijken, waarover wij dan en dus later niets meer horen.

De bondscoach

De, zo niet enerverende dan toch zich voortslepende ontwikkelingen in "Het mysterie van het gekaapte toernooi", zouden de lezer bijna doen vergeten dat er tegelijkertijd ook nog een belangrijk voetbaltoernooi gaande is. Een beetje vertraagd, maar toch, inmiddels is het EK 2020 alweer aardig op streek. De prestaties van Oranje zijn misschien niet om over naar huis te schrijven - wat ook niet hoeft, want Oranje speelt in eigen land - ze zijn sober en solide genoeg om inmiddels bekend te kunnen maken dat Nederland als groepswinnaar uit de eerste fase tevoorschijn zal komen. De bondscoach is tevreden en dus is Pieter Pottenkijker het ook. Al zijn er - in ieders ogen - op tal van terreinen verbeteringen mogelijk.

Nu er rust is aan het voetbalfront kan Pieter zijn aandacht weer richten op het verder ontmantelen van de geruchtenmachine. Na Nico Ik-kom-wel-achterom, pleiten Ton Bond en Pieter ook Mighty Frans van verdachtmakingen vrij. Mighty Frans is de gerespecteerde sterspeler en coach van (onder andere) het jeugdteams van de Nederlandse Jeu de Boules Bond. *"Mighty Frans is een fatsoenlijk mens en hij leeft niet, zoals sommige boulers, boven zijn stand. Degenen die niet respectabel zijn, zullen er zeker werk van maken Mighty Frans in een kwaad daglicht te stellen, maar dat spel doorzien onze geoefende speurogen,"* aldus Pottenkijker.

Wie denkt dat daarmee de lijst van mogelijke daders wel is uitgeput, heeft buiten de waard, maar vooral buiten de p-p-p-p-p-arelvissers onder de boulers gerekend.

Greet S. est arrivée

Het zat al even in de pen en hing al langer in de lucht. De komst van Greetje, de zingende toiletborstel, de zangeres van het levenslied. Greet S., jawel, Dora van het Duo Dora en Nora, u weet wel, dat illustere duo uit de Amsterdamse Jordaan, Een soort van Snip & Snap, als u begrijpt wat ik bedoel. Het duo zong, acteerde, en creëerde in hun hoogtijdagen dat het een lieve lust was. Mooi was die tijd, maar inmiddels is zij wel geschiedenis.

Greet is dus gearriveerd op Des Arcades en dat weet dan ook iedereen op hetzelfde moment. Want Greet is er, of ze is er niet! Welnu, ze is hier en nadrukkelijk aanwezig. Zoals het hoort. En uiteraard heeft deze Amsterdamse schone direct de aandacht van de echte macho's op de camping. Kapitein Haddock, aka Captain Chocolat stond vooraan in de rij toe de scheerlijnen van Greetjes tent verdeeld werden. Het mag dan ook geen verbazing wekken dat de zomerresidentie van Greet S. in een vloek (spreekwoordelijk dan) en een zucht – overeind stond.

Ondertussen lijkt het onderzoek naar "Het mysterie van het gekaapte toernooi" in een impasse te geraken en heeft het er alle schijn van dat de voorspelling van Staatsraad Van der Molen zich laat verwerkelijken. Hij voorspelde aan oeverloos onderzoek dat wel eens tot september van dit jaar kon duren. Langer dus dan de in Nederland lopende kabinetsformatie. Hoewel ook deze laatste in een impasse schijnt te zitten.

Keert het tij?

De dreigende impasse in het onderzoek naar "Het Mysterie van het gekaapte toernooi" kan later vandaag wellicht in een ander daglicht komen te staan. Volgens nog niet bevestigde berichten zijn Buum & Buum en hun respectievelijke eega's onderweg en redelijk in de buurt van aankomst op Des Arcades. Zoals gezegd, de berichten zijn nog niet bevestigd, maar volgens de Franse Gendarmerie heeft hun rij- of reisstijl hen verraden. "Vindt u Fransen maar roekeloos rijden, dan staat u daar niet alleen in. De Franse overheid is het roerend met u eens. Er vallen veel te veel doden in Franse verkeer. Daarom zijn het aantal snelheidscontroles al jaren opgevoerd en in tegenstelling tot vroeger worden flitspalen lang niet altijd meer aangekondigd met grote waarschuwingsborden. Het goede nieuws is, dat het roekeloze gedrag van de Franse automobilist kinderspel is bij dat van Buum (de ene helft dus, want de andere helft komt met zijn koppie nog niet eens boven het stuur uit! Hetgeen anderzijds natuurlijk ook een verklaring kan zijn voor het bijzondere rijgedrag van dit gezelschap.

Hoe het ook zij, de kans dat dit gezelschap Des Arcades met een bezoek (en mogelijk één of meerdere optredens) zal vereren lijkt reëel en te verwachten. Niet in de laatste plaats ook, omdat er gelukkig ook dames aan boord van de auto zijn die voor de noodzakelijke correcties kunnen zorgdragen.

compenseert men door af en toe even half op de linkerrijstrook te gaan rijden om te kijken of er iets tegemoetkomt, deze tegenliggers daarbij een doodschrik bezorgend.

- Bij mist en duisternis voert men bij voorkeur geen of zo min mogelijk verlichting, parkeerlicht is ruimschoots genoeg. Het criterium is zolang ik het nog kan zien, hoef ik geen lichten aan.

De lijst is langer, maar Pieter laat u graag even van de schrik bekomen en deze informatie verwerken. De foto bij dit bericht is overigens afkomstig uit het archief van Pieter. Opdat u niet denkt dat zij er stiekem al zijn!

Als het niet wil, dan gaat het niet

Als het niet wil, dan gaat het niet. Dat is ook de ervaring met de handel in worstjes van bondmeisje Linda. Hoewel zij een lopend reclamebord is voor - in het bijzonder - de L-variant - ligt de handel stil. De oorzaak is mogelijk een gebrek aan klandizie, al kan het ook gewoon zijn dat niemand er trek in heeft.

Om u enige indruk te geven van het vermoedelijke rijgedrag van Buum & Buum informeert Pieter u graag over het Franse rijgedrag. Zo kunt u baat hebben bij de volgende wetenswaardigheden:

- Richting aangeven doet men in principe niet. Dus komt het voor dat u staat te wachten om een voorrangsweg op te rijden, en alle van links komende verkeer draait zonder richting aan te geven de weg in waar u uitkomt. Op rotondes staat u te wachten tot u een ons weegt, want niemand geeft bij het verlaten van de rotonde richting aan.
- Als men wel richting aangeeft, doet men dat verkeerd. Dus zet men de rechterraichtingaanwijzer aan op de rotonde, maar verlaat deze niet. Zet men de linker richtingaanwijzer aan bij het invoegen op de snelweg, alsof er ook een andere richting gekozen zou kunnen worden. En geeft men bij het inhalen geen richting aan naar links, maar wel bij het terugkeren naar rechts.
- Als men wil inhalen, gaat men voorafgaand aan deze manoeuvre, zo dicht mogelijk op de voorligger rijden, zodat men zichzelf alle zicht op mogelijke tegenliggers ontnemt. Dat

Als het niet wil, dan gaat het niet. Dat is ook de conclusie die Ton Bond en zijn team hebben getrokken. Enig medisch ongemak - Pieter maakte hier al eerder melding van - is bij het bereiken van een zekere leeftijd niet ongewoon. Soms echter vraagt dit meer aandacht en belangstelling. Om die reden zijn Ton Bond en zijn meissie Linda, door M, hun eigen rekercheteam met een bijzondere sound en doorslaggevende stem, vervroegd teruggeroepen naar de thuisbasis en is door en voor hen besloten om het onderzoek het onderzoek te laten. Om dit besluit te effectueren zijn kosten noch moeite gespaard en is een eigen chauffeur, in de persoon van Michael M. ingevlogen. Pieter Pottenkijker zal, geruggensteund door zijn Adriaantje, het onderzoek ter plaatse blijven leiden.

De moraal van dit alles? Als het niet gaat zoals het moet, dan moet het zoals het gaat. Ook, al is dat is niet altijd makkelijk. Want als het niet gaat zoals je wilt, dan moet je het maar willen zoals het gaat! U snapt dit waarschijnlijk sneller dan Pieter Pottenkijker. Acceptatie en het onvermijdelijke blijken valkuilen die wij liever omzeilen.

Gaan en komen

Het zal u niet verbazen. Het is een gaan en komen op camping Des Arcades. Nauwelijks zijn Ton Bond en zijn meissie Linda - geëscorterd door hun persoonlijke lijfwacht en chauffeur Michael M. - vertrokken of daar zijn de lang verwachte Buum & Buum met hun meisjes. Alsof ze achter de rododendrons om het hoekje hebben staan kijken. Wat lastig is, omdat er bij de camping geen rododendrons staan.

Enfin, ze zijn er dus we maken er het beste en dus een Janboel van. We leven per slot van rekening als goden in Frankrijk zolang wij in Frankrijk zijn! Bovendien, als het goed is - en waarom zou het niet goed zijn - is met de aankomst van Buum & Buum ook de voorraad spiritualiën weer op een dragelijk niveau gebracht. De stemmen van de zangers van het hete Hollandse lied moeten immers gesmeerd blijven. Zoals ook de kelen van hun publiek die smering goed kunnen gebruiken. Al was het maar om de vele uithalen van de beide zangers te kunnen doorstaan.

Greet en Adriaantje zijn ondertussen drukdoende met het wegruimen van alle bewijsmateriaal uit de verblijfplaats van Ton Bond en zijn meissie, want hun vertrek was nogal plots en voor je het weet blijkt er een of ander memo rond te dwalen om gefotografeerd te worden. Voor je het weet lees je in de krant: Ton Bond - functie elders....

Een brug te veel?

De eerste beelden van Buum (de ene van de andere helft) en zijn Wil de Jager zijn door de paparazzi gekiekt. En Pieter zou Pieter Pottenkijker niet zijn als hij niet al heel snel de nodige reisinformatie heeft verzameld.

Zo blijkt het gezelschap een bliksembezoek te hebben gebracht aan Parijs. Zelf vonden ze het lang duren - anderhalf uur om door Parijs te komen(!) - maar wie bedenkt dat in de tussentijd ook de Moulin Rouge werd aangedaan zal begrijpen dat er sprake is van een vluggertje.

Het gesprek met Buum (de ene van de andere helft ja) leverde ook voor de gemeente Krimpen aan den IJssel interessante informatie op. Buum had last van zijn brug, maar de gemeente dacht dat het 'de' brug was. De brug naar Krimpen aan den IJssel dus, waar Buum en Wil resideren. Terwijl Buum zijn brug liet vervangen, bracht de gemeente alles in stelling en werd begonnen met het vervangen van - jawel - de tandwielen van de brug. Buum zit nu niet alleen spreekwoordelijke met de mond vol tanden, maar vooral ook letterlijk.

Al met al kunnen wij constateren dat de reis geen brug te ver ging. En ook, dat het verhoopte transport van whisky en cognac niet alleen geslaagd, maar ook gelukt is. Nu eens kijken wat het verhaal is vanuit het perspectief van Buum, de andere van die ene helft van het vermaarde duo van het hete Hollandse lied.

Het dondert en bliksemt

Kent u Kakofonix of Assurancetourix, de bard van het dorp waar Asterix en de zijnen wonen? Wel van een kakafonie is de bezoeker van Camping Des Arcades verzekerd als Buum & Buum er zijn. Zeker in het gezelschap van hun beider tortelliefdes. Voeg daarbij de aanwezigheid van Kapitein Haddock (Chocolat) voor intimi) en u zult begrijpen dat de aanwezigheid van Adriaantje en haar Pieter dan weinig meer toevoegt! Anders ligt dat

met Greet S., de zingende toiletborstel die ooit glorieerde als Dora in het duo Dora & Nora. Zij voegt wat graag haar zangnoten toe aan het hete gezang van Boom & Boom.

Al deze bespiegelingen ten spijt, moet geconstateerd worden dat het illustere zangduo en hun tortelduifjes nog niet geïnstalleerd zijn, of het gedonder in de glazen begint al! Een noodweer, als was het een laatste oordeel van de net vertrokken Ton Bond en zijn meissie - die overigens weer veilig in Beverwijk zijn afgeleverd door Michael M. - breekt los boven Des Arcades. Een armada aan zeetankers wordt – deels in de vorm van hagelstenen, zo groot als knikkers - in twintig minuten tijd over de camping uitgestort onder begeleiding van oorverdovend tromgeroffel en een lichtshow waar je u tegen zegt. En "au" als je de moeder van Jonathan, de campingeigenaar, bent. De hete bliksem sloeg in. in een boom achter haar caravan en spleet deze in tweeën. Het gebeurde allemaal onder de ogen van Pieter Pottenkijker en zijn Adriaantje, die de overburen zijn van diezelfde moeder van Jonathan. Niet dat zij er iets van merkten, op dat moment. Zij hoorden en voelden alleen de enorme knal en dreun die ermee gepaard ging.

Welnu, hiermee is weer eens bevestigd dat er op Des Arcades altijd wel wat te beleven valt en je niet kunt klagen over een saaie vakantie.

Diamanten huwelijk

Als het onweer is gaan liggen en iedereen weer in het gareel loopt, loopt de volledige Nederlandse enclave - op uitnodiging van een dan nog onbekende gulle gever - naar Restaurant Le Moulin de Saint-Martial, het gerenommeerde driesterrenrestaurant van de camping. Daar neemt kapitein Haddock, mede namens zijn Olijfje Bea, het woord en maakt hij een einde aan de onzekerheid door de ware identiteit én reden van de gulle gever te onthullen.

Als ware hij de kapitein zelf van de zojuist boven de camping leeggestorte armada, spreekt hij zijn gehoor toe. De uitnodiging en opdracht is eenvoudig: Kapitein Haddock, ook gekend als kapitein Chocolat, en zijn eigenste Olijfje Bea zijn (bijna) zestig jaar getrouwd en wensen dat te vieren met dit zootje ongeregeld. Daartoe worden zij opgeroepen om - met gesloten beurzen - zich te laven aan de drank - die vervolgens zou vloeien als een stromende rivier - en zich een bolle buik te eten aan een menu naar eigen keuze. Naast de

binnenlandse gasten, die nu dus in het buitenland verbleven, waren er ook buitenlandse gasten die juist in hun binnenland bleven. Zo presenteerde de gastenlijst van de kapitein en zijn Olijfje ook Jonathan en Eva. Waarschijnlijk ter inspiratie van hun huwelijks carrière, die juist gisteren tien jaar standhield. Al zijn zij al wel 21 jaartjes samen. Dat dan weer wel.

Het zal de lezers niet verbazen dat het een avond werd om nooit te vergeten. Er werd gelachen, gezongen en gehuild (van het lachen) door deze vrienden voor het leven. Maar daarover later meer! Voor nu verklappen wij alleen dat Greetje S., De Zingende Toiletborstel uit de Jordaan, met rugpijn aan het diner begon en datzelfde diner met buikpijn afsloot.

Wit voetje halen

Onderwijl op camping Des Arcades het diamanten huwelijk van Kapitein Haddock met zijn Olijfje Bea wordt gevierd, probeert staatsraad Van der Molen een wit voetje te halen bij Guus Geluk. U weet wel, dat is de voorzitter van de buitenparlementaire commissie die, samen met Whisky Ria - niet te verwarren met Ria van de Vogelaarswijken - de vermeende en mogelijke banden van de staatsraad met de Mama Motorcycle Ass-association moet onderzoeken. Hij, die geachte wordt toezicht te houden op het onderzoek, neemt nu de vrijheid om met de nodige handreikingen Pieter Pottenkijker op een ander, al dan niet juist, onderzoekspoor te krijgen met de navolgende optekeningen:

Uit mijn onderzoek als staatsraad zijn een aantal zaken naar voren gekomen. Uit de door mij onderzochte overdrachtgegevens van de camping is niet op te maken of het toernooi onderdeel is geweest van de deal. Uit de stukken blijkt ook niet dat er bij de overdracht mondeling afspraken over het toernooi zijn gemaakt. Ik heb geen afspraken op schrift kunnen ontdekken tussen de huidige eigenaren van de camping en de huidige organisatoren van de twee toernooien. Wel heb ik kunnen achterhalen dat de huidige beheerder van de website "Vrienden camping Des Arcades", welk persoon ook medeorganisator van de 2 toernooien is, de leden heeft opgeroepen zich te melden als nieuwe beheerder van de site. Of daarmee ook bedoeld werd dat de nieuwe beheerder ook de organisator van de toernooien zou worden heb ik niet kunnen achterhalen.

Gezien de stukken die ik geraadpleegd heb komt bij mij de vraag naar voren of hier wel sprake is van kapen. Volgens mij kan er wel eens sprake zijn van ongewild bezit. Voor Pieter Pottenkijker voldoende stof om nader te onderzoeken.

Guus Geluk inmiddels schijnt niet gelukkig met zijn opdracht. Hij schrijft: *“Voor zover als mijn gezondheid het toelaat zal ik wel reageren. Het enige nieuws is dat ik verschrikkelijk jaloers ben dat jullie daar zitten en wij hier. Maar om in de sfeer te komen nemen weer eerst maar een lekker wijntje en voor Ria natuurlijk een whisky.”*

Wat en of Pieter iets met de suggesties van de staatsraad doet? Dat zal de toekomst uitwijzen. Vooralsnog verdwijnen zij in de onderste lade van het bureau, onder aan de daarin gevormde stapel van onderzoeksdata.

Het hek moet van de dam

Het weer in Frankrijk en op de camping is nu niet bepaald iets om over naar huis te schrijven, dus dat doe ik bij deze. Het onweert dat het een lieve lust is. Er is dus alle ruimte om de aandacht even te verleggen naar een moment terug in de tijd.

Had ik u al verteld over het diner dat wij mochten genieten ter ere van het aanstaande diamanten huwelijk van Kapitein Haddock (ook wel kapitein Chocolat genoemd) en zijn Olijfje Bea? Ik meen van wel. Ik heb destijds ook verteld dat Greetje S., De Zingende Toiletborstel uit de Jordaan, aan deze maaltijd met rugpijn beginnen diezelfde maaltijd met buikpijn eindigde. Welnu, die buikpijn was niet het gevolg van een onbedaarlijke schranspartij, maar vloeide voort uit het feit dat juist deze gelegenheid was uitgekozen door Buum, de andere helft van het duo Buum en Buum, om een nieuwe act te try-outen. De andere Buum heeft namelijk besloten om een carrière als stand-upcomedian en cabaretier te ambiëren. Hij ambieert dit, naast zijn carrière als zanger van het hete Hollandse lied. Dat hete Hollandse lied brengt hij ten gehore met die andere Buum, die waarmee hij dus het duo Buum & Buum vormt, Zijn eerste show is nu zover, dat hij deze aan het publiek kan presenteren. Hij doet dat onder zijn speciaal hiervoor gekozen artiestennaam die eenvoudigweg gelijk is aan zijn roepnaam: Hennie. De show is getiteld “Het hek is van de dam, en als het hek nog

niet van de dam is, dan gaat het hek van de dam”. De titel van zijn show is zo lang, dat de posters voor zijn tournee groter zijn dan hijzelf lang is. De show zelf is een soort van spiegeltheatershow. Ik zal u in het vervolg graag uitleggen wat het spiegeltheater inhoudt.

Zwelgje & Karelkje

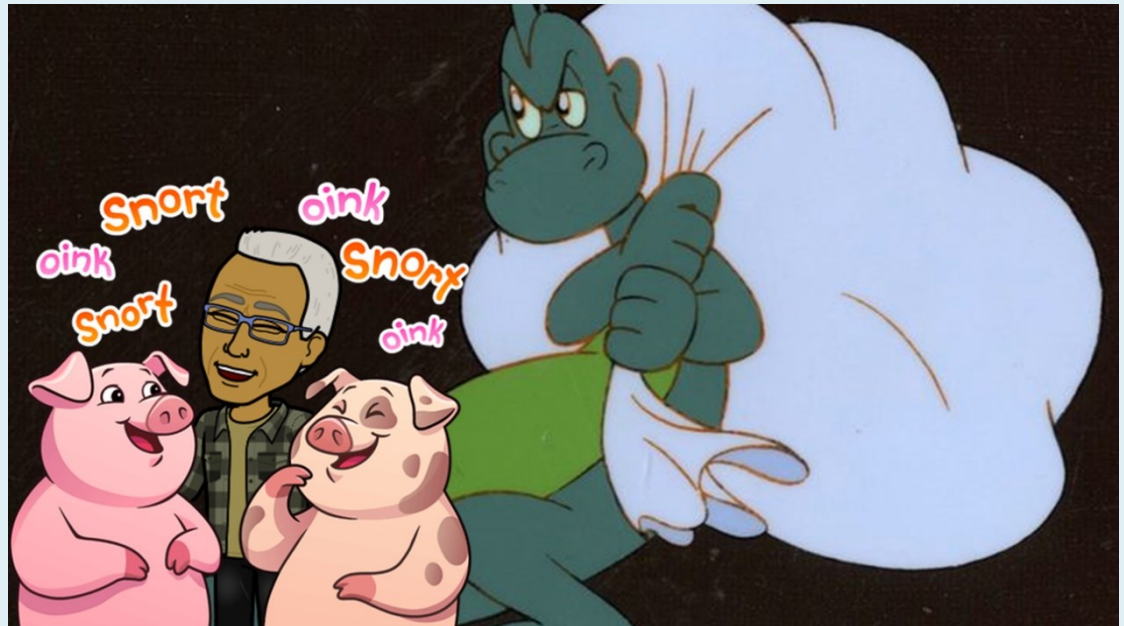
Ik beloofde het u net, dus kom ik mijn belofte na en vertel ik u iets meer over het fenomeen spiegeltheater.

Spiegeltheater is een spannende vorm van theater. De interactie die ontstaat tussen het publiek de gespreksleider (Hennie dus) en zijn zelfgekozen 'slachtoffers' is uniek. Soms wordt er heel veel gelachen, soms komen er langzaam breekbare verhalen. En het mooie is, het ene verhaal maakt het andere los. Abstracte thema's worden concreet en persoonlijk, en daardoor makkelijker bespreekbaar. Men leert elkaar beter en anders kennen, en zoals al eeuwen bekend: elkaar verhalen vertellen verbindt en verbreedert.

U hebt het misschien zelf al bedacht en begrepen, maar zo niet, dan kan ik u verklappen dat Greet S. deze avond het dankbare 'slachtoffer' van de humor van Hennie was. Hij liet Greet S. onder meer ontdekken dat zij hoogtevrees had, door haar van boven naar beneden te laten kijken in haar - speciaal voor haar door Jonathan gereedgemaakte - ijscoup.

Pieter zou u graag deelgenoot maken van alle grappen en grollen die deze avond de revue passeerden, maar hij kan dat niet doen, omdat hij dan inbreuk zou plegen op het auteursrecht van Hennie, die dat zeker niet op prijs zou stellen. Zou hij dat wel doen, dan is er altijd nog zijn Henny, u weet wel, zijn partner en tortelduifje. En, omdat zij weten hoe belangrijk een dubbele beveiliging is, als Henny - de partner en zijn tortelduifje dus, het niet regelt, dan regelt Buum, de ene helft van dat duo waarvan Hennie als de andere Buum deel uitmaakt, het als zijn impresario wel.

Wat Pieter u nog wel kan vertellen is dat Hennie in zijn show "Het hek is van de dam, en als het hek nog niet van de dam is, dan gaat het hek van de dam" ons ook kennis laat maken met Zwelgje en Karelkje. Zwelgje komt om de hoek kijken als Hennie even naar het toilet moet. "Ik ga even Zwelgje uitlaten," vertelt Hennie het publiek. 'Zwelgje' groeit als hij opgewonden geraakt of als hij plezier heeft. Anderzijds krimpt een zwelbast ook weer wanneer hij lusteloos is. Maar goed, als hij dus opgewonden is, kan hij anderen verzwelgen, opslokken of verslinden. Zwelgje heeft volgens Hennie echter zijn (beste) tijd wel gehad en dus komt het er vaker op neer dat hij niet Zwelgje uitlaten mag, maar met Karelkje wandelen gaat. Hoewel ze nooit uit de broek komen, tovert hij Zwelgje en Karelkje met regelmaat als duveltjes uit een doosje uit zijn broekzak. Tot grote hilariteit natuurlijk van zijn publiek en gehoor. Dat publiek en gehoor koopt in groten getale de inlegluiers (met het portret van Hennie daarop) die Henny & Wil - als doekjes voor de tranen (van het lachen) - ter plekke verkopen. Dat de avond eindigt als een zwijnenstal mag dan ook geen verbazing wekken.

Het ongeduld neemt toe

De vele zijpaden die het onderzoek van Pieter Pottenkijker naar "Het mysterie van het gekaapte toernooi" inslaat doet het ongeduld bij zijn opdrachtgevers toenemen, zo blijkt uit de verkennende gesprekken die staatsraad Van der Molen vanuit zijn rol als toezichthouder voert.

De staatsraad zei maandagochtend vroeg, nadat hij zijn tweede gesprek met Guus Geluk, de voorzitter van de buitenparlementaire commissie die zijn vermeende banden met de Mama Motorcycle Ass-associaties onderzoekt, zich zelfs te ergeren aan de traagheid van Pieter Pottenkijker in dit onderzoek.

Arcades - opgekocht door Buum."

Pieter Pottenkijker van zijn kant maant iedereen tot rust. Hij laat weten dat hij de zaak naar alle waarschijnlijkheid al heeft opgelost, maar nog zoekende is naar de juiste woorden om dat resultaat niet alleen bekend, maar ook geloofwaardig te maken. Buum, de ene helft van dat bekende duo, waarvan de andere helft voor zichzelf is begonnen, zei iets soortgelijks na afloop van zijn gesprek met de razende reporter. *"Wij zijn er allemaal van overtuigd dat er stappen gezet worden, maar we weten dat dat ingewikkeld is."*

Sonja, de toeverlaat van de staatsraad, laat doorschemeren dat de staatsraad de druk opvoert bij alle partijen om duidelijk te maken dat hij onafhankelijk is en blijft tot het tegendeel bewezen is door de buitenparlementaire commissie, bestaande uit Guus Geluk en zijn partner, Whisky Ria. Volgens zijn Sonja is daar wel *"nuchterheid voor nodig"*. *"Als ik de fles in handen had om het proces te versnellen zonder het kapot te maken, dan zou ik hem zeker inzetten"*, aldus Sonja. *"De whisky is echter duur en bovendien uitverkocht, want - voor diens vertrek naar Des*

Twee mogelijke varianten liggen nu op tafel voor het vervolg: Pieter Pottenkijker laat zich opjagen of – en dit is de meest waarschijnlijke variant – Pieter neemt er het gemak van en laat zich de kaas niet eerder van het brood halen dan dat het hem past. *"Zo blijf ik ook lang en gelukkig in de running. De schoorsteen moet immers ook in de winter roken! Bovendien, tegenwoordig wordt er ontzettend veel geëist van een onderzoek. Je moet nogal wat verschillende behoeften vervullen en dus het beste in jezelf naar boven halen, want voor minder doen ze het niet."*

De kippenparabel

De kippen die - gelijk Pieter Pottenkijker rondscharrelt - rondscharrelen op Des Arcades roepen bij Pieter een parabel in herinnering. Een parabel die weinig van doen heeft met "Het mysterie van het gekaapte toernooi", maar desondanks iets leerzaams in zich heeft. Daarom - en bij gebrek aan werkelijk relevante informatie over de voortgang van het onderzoek naar het hiervoor gememoreerde mysterie - plaatst Pieter de parabel toch even in het zicht van zijn lezers.

Een moderne parabel van de kip en het brood

Er was eens een kip die op het erf van de boerderij rondscharrelde tot ze enkele korrels tarwe vond. Ze riep haar burens erbij en zei: "Als we dit graan zaaien, hebben we later brood om te eten.

"Wie wil me helpen zaaien?"

"Ik niet," zei de koe.

"Ik niet," zei de eend.

"Ik niet," zei het varken.

"Ik niet," zei de gans.

"Dan zal ik het alleen doen," zei de kip.

En ze voegde de daad bij het woord. Het koren groeide hoog en rijpte tot gouden graankorrels.

"Wie wil me helpen oogsten?" vroeg de kip.

"Ik niet," zei de eend.

"Dat behoort niet tot mijn bevoegdheden," zei het varken.

"Ik zou mijn anciënniteit verliezen," zei de koe.

"Ik zou mijn werkloosheidsvergoeding verliezen," zei de gans.

"Dan zal ik het alleen doen," zei de kip. En ze voegde de daad bij het woord. Er was ruim voldoende tarwe om brood te bakken.

"Wie wil me helpen bakken?" vroeg de kip.

"Dan zou ik overuren moeten doen," zei de koe.

"Ik ben met brugpensioen," zei de eend.

"Ik heb daarvoor geen opleiding gekregen," zei het varken.

"Als ik als enige moet helpen, is dat discriminatie," zei de gans.

"Dan zal ik het alleen doen," zei de kip. Ze bakte vijf broden en toonde ze trots aan haar burens. Die wilden allemaal een brood. Meer zelfs: ze eisten hun deel op. Maar de kip zei dat ze de vijf zelfgebakken broden zelf wou opeten.

"Buitensporige winsten," loeide de koe.

"Kapitalistische uitzuiger," kwaakte de eend.

"Ik eis gelijke rechten," snaterde de gans.

"Dat is niet solidair," knorde het varken.

Met z'n vieren maakten ze spandoeken met de tekst "ONEERLIJK", ze betoogden, ze omsingelden de kip en ze scholden haar uit. De erbij geroepen bevoegde ambtenaar zei tegen de kip dat ze niet zo gulzig mocht zijn.

"Maar ik heb het graan alleen gezaaid, de tarwe alleen geoogst en het brood alleen gebakken," zei de kip.

"Precies," zei de ambtenaar. "Dat is de wonderlijke vrijemarkteconomie. Iedereen op het erf mag zo veel verdienen als hij wil. Maar volgens onze moderne wetten moeten productieve mensen hun winst delen met de niet-productieve."

En ze leefden nog lang en gelukkig. Ook de kip glimlachte en ze kakelde "Ik ben dankbaar, ik ben dankbaar."

Maar haar burens vroegen zich af waarom de kip nooit meer brood bakte....

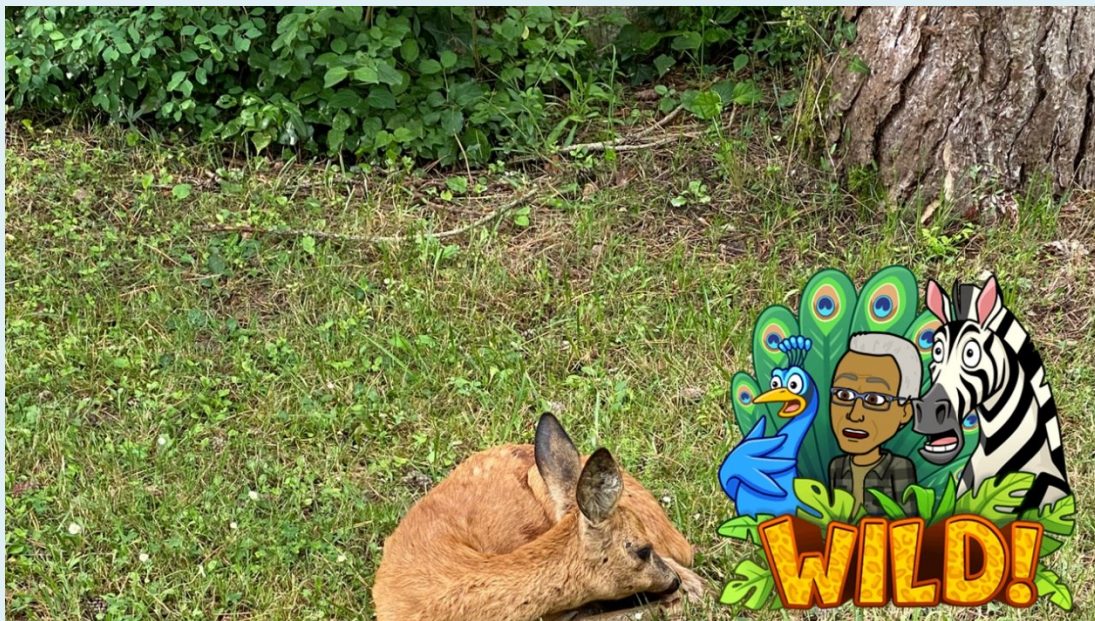

Een balletje opgooien

De regen tikt met regelmaat als de regen tegen het denkbeeldige zolderraam van Rob de Nijs. Zo ook rijgen de minuten tot uren en de uren zich tot dagen vol regen, afgewisseld met zonneschijn.

Het gezelschap op Des Arcades laat zich door het weer niet het goede humeur afnemen en drinkt en zingt erop los. Bij vlaggen klinkt ook het hammondorgel van de andere Buum, al dan niet begeleidend ondersteund door de mondharmonica van de ene Buum. Waardoor het gezamenlijk toch weer een Buum & Buum productie wordt. Het elektronisch orgel kan - zo verzekerde de andere Buum mij - met het grootste gemak worden omgetoverd tot een waterorgel. Echter, omdat er al genoeg water orgelt in de atmosfeer boven de camping is er op dit moment geen sprake van toegevoegde ontspanningswaarde van een waterorgel.

Uiteraard is menigeen nieuwsgierig naar de door Pieter Pottenkijker gesuggereerde aanstaande oplossing van “Het mysterie van het gekaapte toernooi” en dus worden er hoe en daar wat boulesballetjes opgeworpen. Buiten het geluid van ketsende ballen levert dit alles geen respons op en wordt daarom besloten maar gewoon een potje te ballen. Met de boules van het boulesspel natuurlijk. Het mag allemaal geen naam hebben, en dat heeft het dan ook niet.

Een reetje in nood

Een Sir David Attenborough zal Pieter Pottenkijker nooit worden. De man die generaties naar de natuur leerde kijken, heeft een stem waar je wel naar móet luisteren. En dat is bij Pieter toch minder. Anderzijds, hij heeft een enthousiasme waar dat van Freek Vonk weer bij verbleekt. Niet dat dat helpt, maar toch.

Pieter Pottenkijker, met de veronderstelde oplossing van “Het Mysterie van het gekaapte toernooi” op zak, heeft alle tijd van de wereld voor het beoefenen van zijn eigen hobby’s of het ontdekken van nieuwe. Terwijl Pieter zijn dagelijkse wandeling in de vroege ochtend maakte, stuitte hij op het stillere deel van de camping plots en pardoos op een jong reetje. Dat reetje lag ogenschijnlijk rustig te slapen nabij het (gesloten) douchegebouw aan de andere kant van de camping. Wie denkt dat het kwam door het vertrouwenwekkende gedrag van Pieter, dat hij in alle rust het diertje op de foto kon zetten, vergist zich schromelijk. Zo werd later op de dag duidelijk. Toen vond

Adriaantje Pottenkijker het beestje op min of meer dezelfde locatie in min of meer dezelfde houding. Tot een diepte-interview over de oorzaak van het wonderlijke gedrag van het beestje is het niet gekomen. Dat specialisme, praten kunnen met dieren, is nu eenmaal voorbehouden aan mensen als Freek en diens vriend Gert, die het weer leerde van Samson. En wie niet weet wie Samson & Gert zijn, die is nooit jong geweest. Hoewel Adriaantje meteen alle hulptroepen in stelling heeft gebracht bleek elke hulp vergeefs en moest later die middag het beestje begraven worden. Pieter overweegt nu om (weer) voetbalplaatjes te gaan sparen.

Boulen is heet

Pieter hoort het zelf niet, maar volgens bronnen in Nederland leidt zijn verslaglegging van “Het mysterie van het gekaapte toernooi” wel tot een ongekende populariteit van het boulesspel. Boulen is heet! Als je je oor te luister legt in de Appie of gewoon op straat, dan hoor je het gonzen. „Ga jij nog boulen deze vakantie”, vraagt elke jongen zijn meisje. „Heb je gisteren lekker gekaatst?“, wil de buurvrouw van haar buurman weten. Die weer denkt dat hij het verkeerd heeft verstaan en zich afvraagt of hij de avond daarvoor met zijn vrouw de liefde wellicht iets te luid bedreven heeft. Hoe het ook zij, heel Nederland heeft de smaak te pakken en waar het tot nog niet zo heel lang geleden een stoffig imago had, is jeu de

boules nu heter dan ooit. Overwogen wordt om op het Westergasterrein te Amsterdam, op een metalen balworp afstand van het park, een replica van camping Des Arcades te bouwen. Dat wordt ongetwijfeld de leukste pop-up ooit. Zeker als er ook een Spiegeltheater bij gebouwd wordt voor Hennie. Met ongetwijfeld ruimte ook voor gastoptredens van Dora & Nora, Greet S., De Zingende Toiletborstel en Boom & Boom. Als er dan ook

nog een mooie Boules bar bijkomt waar behalve gespeeld op een van de acht banen, ook snoeihard gefeest kan worden, dan is het feest compleet. De schaduwzijde van dit geheel is natuurlijk wel dat er dan in Frankrijk gesproken kan worden van broodroof, maar dat valt te omzeilen door de pop-up camping alleen in de wintermaanden open te stellen voor het publiek. In de zomer kunnen zij dan naar het echte campingleven in Frankrijk. Vrienden, bedrijfsuitjes, dates... Bijna iedereen weet dan Des Arcades te vinden voor een potje plezier. Nog even, en naast het Zilveren en Gouden Van der Schilden boulestoernooi in het voor- en najaar kan er zomaar in de winter sprake zijn van een Des Arcades Tinderbokaal!

Wat nou het geheim van het spelletje is? Daar hoeft Pieter niet lang over na te denken. Behalve dat het 'gewoon een leuk spelletje' is, brengt het mensen dichtertot elkaar. Letterlijk ook, knipoogt hij. „Er begint vanzelf iets te broeien.” Laatst nog, toen Hennie toevallig Zwelgje aan het uitlaten was en naast Greet S. Haar tent belandde, waarop Greet S. spontaan aanbood om haar bed van dichterbij te

komen bekijken. Gelukkig voor de vrede is iedereen die avond naar zijn eigen bed teruggekeerd, maar het is goed te weten dateer alternatieven zijn. Tijdens onze toernooien zijn wij op Fes Arcades overigens niet heel scherp op het aantal mannen/vrouwen. Het testosteron- en oestrogeengehalte is in het voor- en najaar niet zo hoog meer. Dat is in de zomer natuurlijk weer anders, maar dan spelen wij ook geen toernooi!

Onweer weer

Pieter weet niet meer wat er eerder was, het onweer of het lied. Maar het kan geen toeval, zijn dat juist op het moment dat op de late avond het onweer opnieuw losbarst boven Des Arcades het lied "onweer" van Rob de Nijs opklinkt. Hij beschrijft al zingend het proces van het komen, het er zijn en het gaan van het onweer. En met de slotwoorden als belofte voor de nieuwe dag sluit Pieter de gordijnen en zijn ogen.

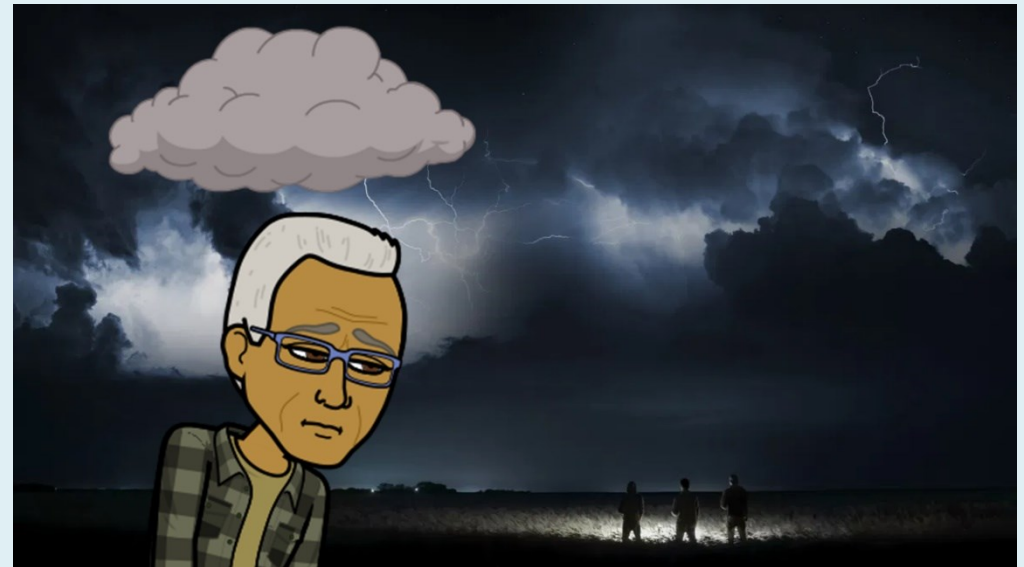
*Wolken pakken samen
Niemand meer op straat
Mensen sluiten vlug hun ramen
Omdat de bui op barsten staat
Niemand meer op straat
Er is niemand meer op straat*

*Mensen sluiten vlug hun ramen
Omdat de bui op barsten staat
Daar valt de eerste druppel neer
De eerste flits verlicht de lucht
Ik voel je angst, ik hoor je zucht
Ik weet je bent doodsbang voor dit weer
Je kijkt me aan ten einde raad
Je luistert niet naar wat ik zeg
Ik troost je maar je bent te ver weg
Ik beloof je dat 't overgaat
Ik hou je hand vast, streel je huid
De bui trekt over stap voor stap
Ik tel de tellen voor de klap
Langzaam verwijdert zich 't gevaar
Ik hou je hand vast, streel je huid
Je luistert niet naar wat ik zeg
Ik troost je en de bui trekt weg
Langzaam verwijdert zich 't gevaar
Open deuren, open ramen
De bui is voorbij, 't wordt een prachtige dag
We gaan naar buiten, wandelen samen
De bui is voorbij, 't wordt een prachtige dag
De bui is voorbij, 't wordt een prachtige dag*

Unaniem belachelijk

De recensies over zijn eerste nog niet eerder vertoonde spiegeltheatershow "Het hek is van de Dam, en als het hek nog niet van de Dam is, dan gaat het hek van de Dam" prijzen Hennie (de andere helft van Buum & Buum) om zijn puurheid, sprankelende expressiviteit, speelsheid en tomeloze energie. De geboren entertainer liep daarvoor onder andere stage bij de Jan, Jans en de Kinderen en bezocht drie keer het Blijdorpfestival "Tussen de schuifdeuren". Hij droomde van theatervoorstellingen die vertrouwde patronen loslaten en buiten de lijnen leren denken. Met zijn niet zo soepele want craquelé stem krast en declameert hij afwisselend het hete Hollandse lied naast pop- en kleinkunstachtige nummers, waaronder het swingende "jeu de boules" van Huub Hangop.

Ik zag een dame lopen met een bal over straat
Ik riep: "He is dat een kogel of een handgranaat."
Ze zei: "Wauw die is gek, kun je dat niet zien. Ik ga Jeu de boules, wil
Je meedoen misschien."

Jeu de wat? (Jeu de boules)
Jeu de wat? (Jeu de boules)
Jeu de boules, jeu de boules (boules, jeu de boules)
Jeu de boules, jeu de boules (boules, jeu de boules)
Jeu de boules, jeu de boules
Jeu de boules, jeu de boules
Ahaha Ahaha
Ze legde mij het uit (Boules, jeu de boules Ahaha)
Het is een moeilijk spel (Boules, jeu de boules)
Maar toen ze mij het voor had gedaan snapte ik het wel
Ahaha Ahaha
En sinds dat ik haar zag (Boules, jeu de boules Ahaha)
Trainen we elke dag (Boules, jeu de boules)
En na het trainen smeert ze voor mij een boterham met hagelslag
Ahaha
Jeu de boules, jeu de boules (voulez-vous jeu de boules avec moi)
Jeu de boules, jeu de boules (voulez-vous jeu de boules avec moi)
Jeu de boules, jeu de boules (voulez-vous jeu de boules avec moi)
Jeu de boules, jeu de boules (pappa fume une pipe)
Jeeeee
Pappa fume une pipe
Jaaaa ik wil wel boulen
Maar ik ben mijn boulen kwijt (ga ze zoeken, ga ze dan zoeken)
Dus ik kan niet meedoen
Oooh ik heb zo'n spijt (ga ze zoeken, ga ze dan zoeken)
En om ze op te zoeken
Heb ik nu echt geen tijd (ga ze zoeken, ga ze dan zoeken)
En ik wil wel zoeken
Maar ik zou niet weten waar (ga ze zoeken, ga ze dan zoeken)
En bovendien zo'n boules
Die weegt zo zwaar (ga ze zoeken, ga ze dan zoeken)
Als u het niet erg vindt
Ben ik er vandoor
Au revoir
Ahaha Ahaha
Jeu de boules, jeu de boules (boules, jeu de boules Ahaha)
Jeu de boules, jeu de boules (boules, jeu de boules)

Jeu de boules, jeu de boules

Jeu de boules, jeu de boules

Ahaha Ahaha

Jeu de boules, jeu de boules (jeu de boules-e)

Jeu de boules, jeu de boules (jeu de boules-e)

Jeu de boules, jeu de boules

Jeu de boules, jeu de boules

Ahaha Ahaha Ahahaaaaaaaa

Hennie zal binnenkort optreden in Parijs. Hij vertelde via een videoscherm aan Pieter Pottenkijker dat hij *'buitengewoon geëmotioneerd'* was door zijn succes op Des Arcades. *'Bij mij is het zo ongelooflijk snel gegaan, een plaats veroveren in het theater, eerst zes keer op mijn eigen balkon en nu al Le Moulin de Saint-Martial, het enige en dus grootste restaurant van camping Des Arcades.'* Hennie vertelt dat hij overal op de Franse tv zal verschijnen in een reclame voor de film "Short people" en tijdens de opnames is hij als 'een meneer' behandeld. *"Ik ben een intens gelukkig mens. Ik denk dat er nu een hele nieuwe toekomst opengaat. Het is unaniem een belachelijk groot succes."* Buum, de ene helft van het duo Buum & Buum, waarvan Hennie de andere helft vormt, heeft een passend antwoord op al dat succes: *"Het is moeilijk bescheiden te blijven, wanneer je zo goed bent als hij. Ik weet dat, want ik ben beter dan hij ooit zal zijn."*

Hoofd- en bijzaken

Het unaniem belachelijke succes van Hennie en zijn spiegeltheater heeft bijzondere bijwerkingen. Zo is Adriaantje Pottenkijker plotsklaps aan het verbouwen geslagen. De volledige buitenentourage is van een extreme metamorfose voorzien. Wat de reden of oorzaak van dit gedrag is, laat zich wellicht raden, maar wie de financier van dit alles is, is Pieter een raadsel wat hij voorlopig niet wenst op te lossen. Hij steekt lever de kop in het zand om de hand op de knip te houden.

Kapitein Haddock en zijn Olijfje Bea genieten inmiddels na van de effecten van hun verrassingsdiner en groeien steeds dichterbij naar de feitelijke huwelijksdatum - en dus het 60-jarig jubileum - toe.

Het is verder uitermate stil op het front van de diverse onderzoeken. De staatsraad is in geen velden of wegen te horen, laat staan te zien. Hetzelfde kan gezegd worden van de

buitenparlementaire commissie, bestaande uit Guus Geluk en Whisky Ria. En Pieter zelf weigert iets los te laten over zijn vermoedens van de juiste oplossingsrichting van en voor het mysterie van het gekaapte toernooi.

Van Ton Bond en zijn meissie Linda is bekend dat zij in Beverwijk zitten en - samen met het M-team – even wat anders aan het hoofd en om handen hebben. Wel laat Linda iedereen namens hen allen van harte groeten. Volgens diezelfde Linda gebruiken de meeste mensen het hoofd zo weinig, dat ze niet eens merken wanneer ze het verliezen. Anderen daarentegen gebruiken het hoofd zoveel, dat ze het direct merken als er iets niet deugt. En, omdat de natuur en het menselijk lichaam vol grillen zit, moet je altijd alert blijven. Zo leert - helaas - de ervaring.

Liefdeslaantje

Tijdens een van hun wandelingen, gedurende welke Pieter alle weetjes en feitjes van zijn onderzoek naar “Het mysterie van het gekaapte toernooi” op een rijtje zet, wijst Adriaantje Pieter op het eerder door haar ontdekte liefdeslaantje op camping Des Arcades. Gelegen tussen plaats 2 en 3 blijkt een knus, door bomen overkoepeld paadje te zijn. Dat moet er al jaren zijn geweest, maar het was tot voor kort - door gebrekkig snoeiwerk – overwoekerd. Of, en dat is ook een optie, het is gewoon niet eerder in het oog gevallen van Adriaantje en Pieter. Omdat zij alleen oog hadden en hebben voor elkaar.

Hoe dan ook, het zou zomaar dus al wel bekend geweest kunnen zijn bij koppeltjes als staatsraad Roel en zijn Sonja, bij Kapitein Haddock en zijn Olijfje Bea, bij Jack en José van Heel, bij Joop en Mien van der Schilden en andere zeer lang getrouwde paartjes die in de loop der jaren met hun camper of caravan rond het liefdeslaantje bivakkeerden. Ton Bond en zijn meissie Linda hoorde Pieter er nog niet eerder over spreken.

u Kapitein Haddock en zijn Olijfje Bea en Hennie en Henny daarin niet aantreft gerucht waarvan een losse gedachte de vader was.

Lullige ontdekking

Een lullige ontdekking van Pieters vrouw Adriaantje op Facebook zorgt voor brandende vragen op en in de social media. Ook menig tijdelijk bewoner van camping Des Arcades lachte zich werkelijk slap, toen deze ontdekking op Facebook verscheen. Het vermoeden is, dat hier sprake is van een vluchtspoor, gelegd door Zweglje; u weet wel, de zwelbast van die andere Buum. Zweglje zou namelijk gisteren (dinsdag dus) tijdens het boulespel de benen hebben genomen. Er is echter door Hennie (die andere Buum dus) geen aangifte gedaan van vermissing, dus moet hij ijlings het hazenpad teruggenomen hebben. Het kan wel zo zijn dat tijdens de kortstondige ontsnapping de bliksem in Zweglje ingeslagen is en alle nog niet geloosde liefde opengebarsten en tot eruptie is gekomen. Daarover zal met een maand of negen de natuur uitsluitsel kunnen geven.

Tijdens de kortstondige zoektocht naar Zweglje opperde Buum (de ene helft van die andere) nog wel om John de Mol's Talpa een speciale aflevering van "Wie van de drie" voor te stellen. Die hij dan natuurlijk zou presenteren. Met Martien Meyland in de jury zou het dan moeten lukken om de echte Zweglje terug te vinden. Helaas voor Buum (die ene dus) zit - door de schielijke terugkeer van Zweglje - een kortstondige carrière als televisiepresentator er (nog) niet in. Dat past Talpa ook beter, want John de Mol heeft op dit moment wel wat anders aan zijn hoofd.

Of het liefdeslaantje ook een verklaring is voor de vele huwelijksjubilea die de hiervoor genoemde deze stellen in de loop der jaren mochten is vraaglijk te stellen. Saillant detail namelijk is dat het liggen in de berm van het liefdeslaantje jarenlang verboden was vóór twee mensen van verschillende kunne. Daar werd door de gendarmerie stevig op gepatrouilleerd. Bovendien was de berm van het laantje daarvoor ook te smal.

Wat ook van dit alles waar of niet waar is, het liefdeslaantje is nu in zijn oude glorie hersteld en is toegankelijk voor eenieder die een ander de liefde wil verklaren of met een ander de liefde wil bedrijven. Er is ook al sprake van een film – Liefde zonder grenzen – die wordt opgenomen rond het liefdeslaantje: Naast Edwin Jonker, Elle van Rijn, Abbey Hoes en Hajo Bruins zouden hierin - volgens nog niet bevestigde geruchten – ook Kapitein Haddock en zijn Olijfje Bea en Hennie & Henny (u weet wel, die Hennie van Buum & Buum en zijn tortelduifje) binnenkort te zien zijn. De film, waarin ook Yolante Cabau en Jim Bakkum een rol spelen, is vanaf oktober van enig jaar in de bioscoop te zien. Mocht het zo zijn dat dan was hun deelname aan de film inderdaad niet meer dan een

Wie het nieuws immers volgt weet het wellicht al, en wie het niet volgt, leest het nu. RTL en Talpa gaan fuseren. Alle zenders blijven voorlopig naast elkaar bestaan en bekende merknamen als RTL 4, SBS en LINDA. verdwijnen niet. Eerder meldde de Belgische krant De Tijd onlangs nog dat DPG Media met een overname van RTL bezig was. Een mogelijke overname lijkt nu ver weg. Het concern wilde niet op de berichtgeving reageren.

Of dit alles ook consequenties heeft voor Pieter Pottenkijker, de razende reporter van De Kolderkrant is nog niet bekend. Er zou sprake zijn van een samengaan van De Kolderkrant met De Fabeltjeskrant. Maar volgens Pieter is dat een kolderieke fabel, ontstaan in het brein van wappies en complotdenkers. Deze laatste categorieën van mensen zijn in de slipstream van de Coronapandemie wereldwijd bezig met waanzinnige beelden en gedachten.

Het eikeltje, de dronkenlap en de ijzeren pan

Wat een raar en genieperig ding is dat toch, dat vriendelijk uitziende Zwelgje dat zijn bijnaam "eikeltje" met zich meezeult. Hij steekt te pas en te onpas zijn kop op en zijn neus in andermans zaken. Om net zo schielijk weer te verdwijnen. Enfin, hij is terecht en ook nog bij de rechtmatige eigenaar, dus wij kunnen ons met zeven mijlslaarzen weer op andere zaken richten. Liefst met enig luchtig dan wel zonnig nieuws, want het tranenmeer is de afgelopen avond en ochtend weer genoeg gevuld met hemelwater. Laten wij ons daarom nog eens verder verdiepen in de waanzinnige liedjesbundel van Buum & Buum. Hierin treffen wij naast het hete Hollandse lied ook en vanzelfsprekend meer autobiografische drinkliederen van de beide heren aan. Zij zijn overduidelijk en klaarblijkelijk geschreven in een zekere staat van dronkenschap en zijn mede daarom van een ongekeerde schoonheid.

Het is geen doen om de volledige bundel hier te citeren. Los van het feit dat ook hier dan het auteurs- en copyright weer om de hoek kan komen kijken. Om die reden volstaat Pieter hier met de weergave van een liedtekst die hij met instemming van de andere Buum van de ene Buum ontving. Het doel van deze publicatie is eerst en vooral ervoor te zorgen dat dit soort teksten niet in de vergetelheid geraken. Het lied stamt, net als Buum & Buum immers al uit de vorige eeuw!

U zingt het navolgende lied op de melodie van I Prosi I Prosi (ein prosit, ein prosit) en de tekst gaat zo:

*Aan een ijzeren lantaarnpaal houd ik mij stevig vast
het was kwart over een
Opeens een hevige rukwind en oh wat een pech
daar woei mijn nieuwe hoed opeens een heel eind weg*

I prosie, I prosie, I prosie

*Maar gelukkig kwam er juist en politiemans voorbij
En die heb ik toen gevraagd
Terwijl ik ginder heel snel mijn hoedje even haal
Hou jij dan stevig vast hier mijn lantaarnpaal*

I prosie, I prosie, I prosie

*Toen mijn hoedje weer terecht was en ik wachtte op de tram
Het was kwart over twee
Maar die agent zei, meneer die tram die rijdt niet meer
Ik zeg wel potverdikkie waarom halen ze dan die rails niet weg*

I prosie, I prosie, I prosie

*Eindelijk kom ik op een der grachten
en daar ontmoette ik een dronken lichtmatroos
Die wees ik op de maan
Ik zeg hoor eens vriend wat is dat voor een ding
Maar hij zei ik ben ik ook niet zo goed bekend*

I prosie, I prosie, I prosie

*Eindelijk kom ik op een der straten
Waar mijn huisdeur ook moet zijn
Een hele lange rij
Alles draaide om me heen totdat ik ijskou zei
Ik blijf hier wachten aanstonds komt mijn deur hier ook voorbij*

I prosie, I prosie, I prosie

Tijdens een onderonsje vertelt de andere Buum ook Johnny Jordaan voor hem het lied De ijzeren pan schreef. Het lied is meer dan licht autobiografisch geschreven ophef lijf en leven van die andere Buum.

*Als kind was ik wat minnetjes
Ik was wat je noemt veel te licht
De dokter zei: jij moet meer eten
Dan kom je wel aan je gewicht
Ik ging naar een kinderkolonie
De kok was een rare man
Die sloeg was wij moesten eten
Met geweld op een ijzeren pan
Ik werd nog magerder van de schrik
Want iedere keer dacht ik
Daar komt ie weer an
Met zijn ijzeren pan
Bij iedere stoot
Schrik ik mij haast dood
Ik zie van de honger vast scheel
Ik krijg geen hap door mijn keel
Ik krijg de zenuwen van
Die ijzeren pan
Ik ging op latere leeftijd
Als ketelbink mee naar de west
Misschien was ik bootsman geworden
Want varen beviel mij heel best
Toch ben ik niet lang blijven varen
De kok was de schuld ervan
Want was het tijd om te eten
Sloeg hij in het kombuis op een pan
Dus eten deed ik geen hap
Want ik dacht bij iedere klap
Daar komt ie weer an
Met zijn ijzeren pan
Bij iedere stoot
Schrik ik mij haast dood
Ik zie van de honger vast scheel
Ik krijg geen hap door mijn keel*

*Ik krijg de zenuwen van
Die ijzeren pan*

Het is een aardse invulling van klein menselijk leed, met het brein geschreven en tot diepe tranen roerend!

Krijssende Krengen en Krassende Krasser

Greet S., De Zingende Toiletborstel, misschien nog wel meer bekend van het vermaarde duo Dora & Nora, heeft aan Boom & Boom het aanbod gedaan toe te treden tot het Krijssende Krengenkoor. Dit koor won in 2017 met zelf gecomponeerde Nederlandstalige zangnummers de kweel-originaliteitsprijs tijdens de jaarlijkse regionale korenslag-evenementerie in het Hoekse culturele ontmoetingscentrum de Hoekstee te Hoek van Holland. De *'daar bij de waterkant'* parodie op de Eddy Christiani-klassieker van tekstschrijver Jack Bess en liedjescomponist Dazz Jordon die de krengen de *'daar op die dating-site'* titel meegaven, plus *Toos let op je d.. eh roos'* en hun befaamde Erasmusbrug-aubade voor het inmiddels 25-jarige gevaarte, vielen zowel bij de organisatie- als de publieksjury destijds afgetekend in de smaak.

Boom & Boom hebben het aanbod in overweging genomen en vervolgens naast zich neergelegd. Volgens eigen zeggen, omdat zij zich tussen al die

vrouwen slechts opgelaten voelen. Bovendien is de ene Boom er niet zeker van dat de andere Boom zijn Zwelgje in de hand kan houden, en dan kan het in een dergelijk gezelschap aardig uit de hand lopen. Bovendien, en dit lijkt voor nu de meest plausibele reden voor het naast hen neerleggen van het aanbod, is het unanieme succes van het spiegeltheaterstuk "Het hek moet van de dam, en als het hek nog niet van de dam is, dan gaat het van de dam" nog onvoldoende uitgemolken. Als dank voor het aanbod hebben Boom & Boom Greet S. wel gevraagd om bij een volgende theatertournee van het duo als De Singende Ragebol in hun achtergrondkoortje plaats te nemen. Greet S. op haar beurt weet niet of zij wel zin heeft in dit typetje. Zij voelt meer voor de hoofdrol van Krassende Krasser in "Greet, de musical"!

Onthutsende onthulling

Onder zachte druk van de staatsraad, maar vooral ook om duidelijk te maken dat ook staatsraad Van der Molen er met zijn theorie over de oplossing van "Het mysterie van het gekaapte toernooi" naast zit, licht Pieter Pottenkijker niet alleen een tipje van de sluier van de oplossing op. Hij gooit meteen het hele verhaal op tafel en doet ten overstaan van het voltallige gezelschap én de voltallig aanwezige wereldpers onthutsende onthullingen.

In juni jl. verscheen op het Facebook-account "Kamperen en boulen bij camping Des Arcades" het volgende bericht: *"Helaas kunnen wij niet het Van der Schilden toernooi in Frankrijk spelen, maar als alternatief zijn we het in het zuiden van Brabant maar gaan doen."*

Dit bericht is – zo blijkt uit de analyses die Pieter erop losgelaten heeft – voor meerdere uitleg vatbaar. De een leest eruit dat het Van der Schilden boulesstoernooi dit jaar niet in Frankrijk, maar in het zuiden van Brabant (Nederland) wordt gespeeld. De ander leest eruit dat de schrijver van het bericht helaas niet naar Frankrijk kan komen voor het Van der Schilden toernooi, en daarom maar is gaan boulen in het zuiden van Brabant (Nederland).

Er volgden nadien allerlei aannames en verdachtmakingen, maar per saldo - en hier vinden Pieter en de staatsraad elkaar wel, is er geen enkel bewijs dat het toernooi in het zuiden van Brabant (Nederland) is gespeeld onder de vlag of naam van het Van der Schilden boulesstoernooi.

Dat er in Brabant jeu de boules is gespeeld, daarover bestaat geen twijfel, want er zijn foto's van dit festijn, dat voor de schrijver en zijn kompanen overigens niet bepaald succesvol is afgelopen Tegelijkertijd doet niets op de foto's of geschriften vermoeden dat zij de naam van het Zilveren dan wel Gouden Van der Schilden boulesstoernooi ge-, laat staan misbruikt hebben. Deze conclusie wordt nog eens versterkt door een wat ouder bericht op hetzelfde account. In dat bericht staat het volgende te lezen: *"Helaas kan het 3e "Zilveren Van der Schilden boules toernooi" dit jaar niet doorgaan." De reden daarvoor zijn evident en duidelijk: Europa zit in een lockdown en de daarmee gepaard gaande maatregelen zullen niet op tijd - dat wil zeggen begin juni 2021 - zijn opgeheven."* Het artikel vervolgt met de wens: *"Hopelijk tot ziens in september bij het 3e "Gouden van der Schilden boulesstoernooi" en - als dat u niet gegeven is - anders tot volgend jaar."*

Met andere woorden, zo concludeert Pieter Pottenkijker vaststellend: het mysterie van het geschaakte toernooi bestaat niet, want er is geen sprake van een kaping van het toernooi noch van de naam van het toernooi. Wel is er sprake van eilanden die langs elkaar varen over de zeeën van misverstanden heen.

Over de veroorzaker of veroorzakers van het misverstand wil Pieter kort zijn: *“Zelfs een held(in) heeft wel eens een misverstand in zijn of haar denkraam, dat men hem of haar in de schoenen kan schuiven.”*

Het passende antwoord heeft Pieter ook. Hij schrijft in zijn verslag aan de staatsraad het volgende: *“Het misverstand is de meest voorkomende vorm van communicatie. Het is jammer, maar de waarheid. Men moet de mensen niet leren wat ze moeten lezen en denken, maar hoe ze moeten lezen en denken, dan worden misverstanden als deze voorkomen. Een van de grootste misverstanden van ons leven is dat wij ons een mening vormen zonder die bij de bron te verifiëren. En dat, mijn beste staatsraad, zijn de lessen uit mijn onderzoek die ik via u ook graag hamerend op de tafel van de informateur leg. Opdat deze er bij het formeren van een nieuwe regering voor ons land gebruik van mag maken. Dit, ook ter lering en vermaak voor en van de fracties in de Tweede Kamer der Staten-Generaal die van het besturen van ons land op basis van misverstanden welhaast een kunst gemaakt hebben.”*

Ark van Noah

Wie denkt dat Pieter Pottenkijker en zijn Adriaantje nu wel meteen zullen vertrekken, nu het niet bestaande mysterie van het gekaapte toernooi is opgelost, zit er gruwelijk naast. Zij hebben besloten om nog even een paar dagen rust te nemen en zich te koesteren in en aan het gezelschap van Greet S., De Zingende Toiletborstel, Buum & Buum en hun respectievelijke partners en natuurlijk Kapitein Haddock en zijn Olijfje Bea. Er is per slot van rekening nog voldoende alcohol en lol om te delen en ook de zon keert de komende dagen nog even terug.

“Weggaan”, zo stelt Pieter, “kan altijd nog. Blijven wordt lastiger als je eenmaal weggaat. Wat zeg ik, als je weggaat, is blijven onmogelijk geworden.”

Deze fraaie voornemens ten spijt werd er in de afgelopen nacht op topniveau overlegd over de vraag hoeveel er aan hout verzameld zou worden om er een acceptabele ark van Noah van te kunnen bouwen. Deze vraag werd met de minuut actueler toen bleek dat de aanhoudende stortvloed van regen geen tekenen van vermindering vertoonde. Kortom, het regende de gehele nacht pijpenstelen en dan pijpenstelen van een reusachtig formaat. Het zou niet vreemd geweest zijn, wanneer Pieter en zijn vakantie-entourage

het op een zuipen had gezet om de gedachte te verzuipen te kunnen verdringen en verdrinken. Opgesloten in hun respectievelijke mobiele huisjes vormden zij gezamenlijk een soort van 'detentiecentrum' waarin zij met benen van nat karton kolkend van woede en machteloosheid uit heimwee naar een straaltje zon zaten te bibberen van de waterkoude. Het tijt keerde toen in de vroege ochtend de regen zich terugtrok en er zachtjes, langzaam luider wordend, een bekend deuntje in de hoofden van de gasten kroop: *"En 't geeft allemaal niks, want we houdt van mekaar Holadijee, holadijoo. En 't geeft allemaal niks, want we houdt van mekaar Holadiho, holadijee!"*

Reflecties

Omdat het voor een balletje boules gooien nog te vroeg is en het gooien van modder slechts vuile was met zich brengt, neemt Pieter Pottenkijker de tijd voor enige reflectie op de lessen welke het - uiteindelijk niet bestaand blijkende - mysterie van het gekaapte toernooi opleverden.

De belangrijkste les is de les van de irritatie. Irritatie is iets wat je jezelf aandoet. *"Waar ik het nu over heb, is de reflectie van jezelf die je ziet in de ander. En geloof het of niet: hoe groter de irritatie, hoe meer je kan leren. Heb je mensen waar je absoluut niet mee door 1 deur kunt? Kijk dan eens verder. Maak een bredere deur, of bouw een nieuwe."*

ook nog eens op papier zet antwoordt Pieter gedecideerd: *"Je wil toch iets moois achterlaten voor het geval je vertrekken moet, en dit lijkt mij een goede vorm."* Om er direct aan toe te voegen: *"Mijn tijd om te gaan is nog niet gekomen, maar je kunt het maar alvast in de boekenkast hebben staan."*

Hennie bijvoorbeeld, u weet wel, die andere helft van die ene met wie hij samen het duo Buum & Buum vormt, heeft dankzij zijn spiegeltheater niet alleen een podium voor enkele van zijn rake grappen, maar hij kan zo ook - onder het mom van een grap en een rol - rake klappen uitdelen aan eenieder die hem kleineert. Dat hij klein is, maakt hem juist door de irritatie groot. Hij denkt bij iedere tegenslag of irritatie tegenwoordig: *"Niet zeiken, ik had ook Hugo de Jonge kunnen zijn! Ik (Hennie dus) zal daarom altijd mijzelf blijven, al was het maar om anderen te irriteren."* Hennie zelf daarover: *"Ik ben een goed persoon, maar niet een engel. Ik zondig, maar ik ben niet de duivel. Ik ben gewoon een klein jongetje in een grote wereld die probeert iemand te zijn die aardig is. De duivel zie ik in de medemens, in mijzelf ontdek ik ten hoogste de gevallen engel."*

"Alle aspecten van het leven zitten in dit mysterie. Zelfs, of ondanks het feit dat het eigenlijk niet bestaat. Menselijk leed, irritatie, rancune en enige speelsheid", vertelt Pieter in gesprek met De Fabeltjeskrant. *"Deze emoties horen bij het leven. Ik heb ze leren ervaren als iets onvermijdelijks als je ouder wordt."* Op de vraag waarom hij dit alles

Plezant & Pikant

Waar Pieter naar Frankrijk gekomen is om het mysterie van het niet gekaapte toernooi op te lossen, hebben Buum & Buum hele andere motieven. Zo leert Pieter op de valreep. Waarbij u de valreep niet te letterlijk moet nemen, want zoals al eerder aangegeven, is er van een aanstaand vertrek nog geen sprake. Eerder is er sprake van een toegift van Pieter. Een toegift is een onderdeel dat aan het einde van een verhaal of concert wordt geschreven of gespeeld dat niet in de oorspronkelijke programmering aangegeven staat. Gewoonlijk gebeurt dit op aandrang van het publiek, maar Pieter zou Pieter niet zijn als hij de wens van zijn publiek een zetje geeft door zelf die wens te verwoorden en te verwezenlijken.

Op de valreep of als toegift, het maakt geen verschil, want Buum & Buum zijn en blijven zijn drukdoende om hun zomertour, "Plezant & Pikant" getiteld, voor te bereiden. Het solosucces van Hennie is wat dat betreft een onverwachte inbreuk op hun planning, maar desondanks zijn zij aardig op streek. Duidelijk is ook dat een schare aan gasten de show zal meemaken. Zo worden Buum & Buum begeleidt door het Super Show Sextet en verzorgen Miss Nadia, Slome Japie, de Slijpers en Cor Klitjes gastoptredens. Een greep uit de Play list van de show leert dat het er naar een pikant hoogtepunt wordt toegewerkt. Het zijn stuk voor stuk liedjes om uit en met volle borst(en) mee te zingen:

- Belg je voor Zwelgje
- Wil wil wel
- Hennie dan kennie
- De Schoorsteenveger (Hup zei min simmetje)
- Weet je wat ik graag zou willen
- Puntje d'r in, Puntje d'r uit
- Driekusman
- O, wat deed dat zeer
- Er was eens
- De Pruim van mijn Tante Schuin
- Willem, Ik wil 'm
- Er was eens een Geile Non
- Mosselen
- De Sexlijn is Bezet
- Zwarte Lola
- Castella Parels
- Zeg. moet je eens voelen
- Sex in de Bejaardenflat
- Nee Karel, niet vandaag
- Vous Permettez, Madame
- Ome Sjakie
- Ik doe wat ik doe

- De Slijpers van Parijs

Buum (de ene helft, want de andere heft zat met Zwelgje in de hand) vat het doel van de show kort samen: *“Drinken zonder dorst en (iedereen laten) genieten in alle seizoenen is alles wat ons voor ogen staat.”*

Verkeerslichten

Omdat de temperatuur op de Camping minder hard oploopt dan de sfeer, wordt Eva gevraagd of er die avond soupe aux pois cassés (erwtensoup) geserveerd gaat worden. Er zijn echter geen Hemaworsten beschikbaar, dus sneuvelt dit voorstel en dreigt de maaltijd in de uiensoep te vallen. Uiteindelijk is het de zon zelf die warmte in de harten brengt en dus ook andere eetlust. Dit laatste ontlokt Hennie, de andere helft van het duo Buum en Buum, de bekentenis dat hij zich gisteren te buiten is gegaan aan een hamburger poulet. “Die was driewerf lekker”. Zo verzekert hij het gezelschap. Voor wie het zelf eens proberen wil, is hier het adres van het bewuste etablissement: Hippopotamus Steakhouse, 1421 Avenue du Général Leclerc, Agen

Het gezever over het eten zou de aandacht onbedoeld kunnen afleiden van het werkelijke issue dat het gezelschap deze middag bezighield. De route voor de zomertournee “Plezant & Pikant”.

De ene Buum wil een route met stoplichten, de andere Buum wil er een zonder verkeerslichten. De route met stoplichten schiet niet op, want dan sta je voortsleurend stil. Een route zonder verkeerslichten is niet handig, omdat je dan het verschil tussen links (jij hebt voorrang) en rechts (hij heeft voorrang) verdraaide goed moet kennen. Wat volgt is een lesje verkeersmaatregelen van Adriaantje Pottenkijker.

“Verkeerslichten zijn een van de drie soorten verkeerstekens die de wegbeheerder kan gebruiken om het verkeer op de weg te regelen. De andere twee zijn verkeersborden en wegmarkeringen. Een combinatie ervan is ook mogelijk,” zo legt Adriaantje uit. *“Verkeerslichten regelen met behulp van lichtsignalen het kunnen oprijden van een gelijkvloerse kruising, de toegang tot bruggen, tunnels en spoorwegovergangen, de toegang tot parkeergarages en -terreinen, evenals de toegangsregulering bij fabrieken, bedrijven en andere afgesloten terreinen.”*

“Bij toepassingen op de openbare weg”, zo doceert zij verder, *“zijn de verkeerslichten onderdeel van een verkeersregelinstantie (VRI), die bestaat uit de verkeerslichten, voertuigdetectoren, detectielussen en een regelsysteem daarvoor. De reguliere lichten (lampen) zijn vrijwel altijd onder elkaar geplaatst, dus verticaal gepositioneerd. Dit geldt voor België en Nederland. Voor sommige andere landen zijn de reguliere verkeerslichten voor het autoverkeer naast elkaar gepositioneerd.”*

“De lichten van onder andere spoorwegovergangen, ophaalbruggen en veerponten zijn vaak naast elkaar geplaatst. Wanneer de rode lampen bij bruggen en spoorwegovergangen branden, al dan niet knipperend, is stoppen verplicht; andere signalen kunnen met deze lichten niet worden gegeven.”

Na dit relaas volgt de samenvatting: *“In Nederland staan op veel kruispunten verkeerslichten, in de volksmond ook wel stoplichten genoemd. Stoplichten zitten echter achter aan een auto. Verkeerslichten zijn bedoeld om het verkeer op kruispunten veilig te regelen zonder dat voor bepaalde richtingen te lange wachttijden zouden ontstaan.”* En zo blijkt dat je iets van 175 woorden ook in 42 woorden zeggen kunt!

Privéconcert

Nu het weer weer beter wordt, stijgt uiteraard ook de stemming. Dat laat zich direct vertalen in een uitermate goed humeur bij Buum & Buum. Dit humeur is zo buitengemeen goed, dat het impresariaat van dit duo, bekend van het hete Hollandse lied, gevormd door hun respectievelijke tortelduifjes Wil (miss Monnie) en Henny (miss Pennie), het ganse gezelschap uitnodigt voor een privéconcert in de voortuin van de residentie van de andere Buum, omdat de ene Buum te ver weg op hetzelfde pad resideert.

Kapitein Haddock zag het meteen zitten en vroeg zijn Olijfje Bea: *“Hoe werkt dat ook alweer, zo’n festival?”* Olijfje Bea herinnert zich het nog goed: *“Wil je het hee verhaal, of alleen dat van de morning-afterpil tot het opengescheurde za(a)kje? Want zo gaat dat op een festival. Ik weet het zeker: als er 40.000 man op een festival bijeen zijn, gaan er minstens 40.100 naar huis...”*

Het mag de lezer niet verbazen dat er volop genoten, gelachen en gehuild werd. Want dat doen vrienden voor het leven onder, om en met elkaar. Uiteraard kon Greet S. het niet nalaten haar alter ego, De Singende Ragebol, het lied van de schoorsteenveger ten gehore te laten brengen.

Het lied van Juffrouw Jansen (zie hierna) haalde het podium niet, omdat Greet S., De Zingende Toiletborstel, ook bekend als Dora, van het duo Dora & Nora (levensliedjes), de tekst kwijt was. Deze werd later teruggevonden door Pieter Pottenkijker:

*Ik ben juffrouw Jansen
Ik woon op nummer 4*

*Een mens wil wel eens praten en daarom ben ik hier
Ik heb thuis geen kind geen kraai
geen hond geen kat geen papegaai
Ik voel me zo alleen zo moederziel alleen
Ik was een heel klein meisje uit een groot gezin
de ooievaar bij ons vloog het venster uit en in
Tweemaal een tweeling kocht mijn pa
en weldra kwam een drieling na
Maar ik, ik kwam alleen zo moeder ziel alleen
Ik groeide op tot bakvis eenzaam bleef mijn aard
dat geflirt met jongens was mij heel niks waard
Al mijn zusters trouwden dra
De ene voor de ander na
Maar ik, ik bleef alleen, zo moederziel alleen
Ik raad als juffrouw Jansen alle meisjes aan
Om maar gauw een vrijer aan de haak te slaan
Want asje wacht tot later weer
Dan wil je wel maar het gaat niet meer En blijf je heel alleen, zo moederziel alleen
Ik roep als Juffrouw Jansen
Is er op 't ogenblik
Hier een man die zich net zo eenzaam voelt als ik
Zoekt die een bootje voor zijn twee
Ik zeg heus geen nee en ga zo mee
Want ik voel me zo alleen, zo moederziel alleen*

Omdat het verboden was om foto's te nemen of video-opnamen te maken, werden deze uiteraard gemaakt en dus kunnen wij u unieke beelden van dit privéoptreden tonen. De geluidsopnames zijn op papier slecht hoorbaar te maken en worden daarom los van dit verslag op Facebook geplaatst. Het verzoek om de beelden niet te delen, kunt u gevoegelijk negeren respectievelijk beschouwen als een uitnodiging om de opnames viraal te laten gaan.

Zo krijgt deze natte donderdag toch nog een zonnig en warm slotakkoord!

Het directoire

Hoe het komt, komt het, maar via een discussie en lectoraat over verkeerslichten zijn wij langs stoplichten bij remlichten gekomen die remsporen veroorzaken in directoires (klassiek damesondergoed) en braies (dit is de Latijnse term voor mannenonderbroek en duidt op een bepaalde stijl van onderbroeken, gemaakt van wol). En dat laatste vraagt weer meer aandacht voor het belang van onze darmflora.

Alvorens daarop (onze darmflora dus) in te gaan) eerst – voor de jongere lezers onder ons - even iets meer over het directoire. Voor een onderbroek heeft de directoire een interessante geschiedenis, die terugvoert naar de Franse Revolutie. De directoire behoort tot de neoclassicistische meubel- en kledingstijl die volgde op de stijl van Lodewijk de Zestiende (en Marie-Antoinette, de fashion queen van die tijd). Voluit heet het pantalon directoire, een 'nauwsluitende vrouwenpantalon met elastieken band om het middel en aan de pijpen gesloten.' De naam verwijst naar de periode Directoire (1795-

1799). Tijdens dit deel van de Franse revolutie werd het landsbestuur gevormd door een vijfköppige directie. Die moest orde zien te scheppen in een land dat na het schrikbewind van Robespierre kampte met economische depressie, hongersnood en burgeroorlog. Algehele malaise, de tijd was rijp voor een revolutie! En kennelijk voor grote damesonderbroeken met pijpjes.

Alleen al voor de naam zou je hem kopen: *"Kijk eens wat een geweldige directoires ik heb gekocht! Was in de aanbieding bij de Hema. 2 + 1 gratis. Corrigeert ook nog eens de buik. Blij mee."* En dan intens tevreden een eveneens gescoorde zak paprikachips van 1 euro opentrekken. Met de taille komt het toch wel goed.

De jongere generatie houdt het overigens meer bij slipjes, boxers, briefs of jocks. Bij deze laatste variant is het achterlaten van remsporen eerder een kunst dan een ongelukje. Mar goed, wij dwalen af en voor je het weet zit een verdwaalde hand in een vreemd broekje. Dus verlaten wij spoorwegs de lingerieafdeling en keren wij – in het vervolg – terug naar de darmflora.

Darmflora

Darmflora of darmmicrobioom is het geheel van micro-organismen dat zich in het maag-darmstelsel bevindt. De naam darmflora is eigenlijk niet correct, aangezien het vooral om bacteriën gaat en de term flora gewoonlijk verwijst naar planten. In menselijke darmen worden 100 tot 600 verschillende soorten bacteriën in diverse samenstellingen en aantallen gevonden. De meeste hiervan vinden we in de dikke darm. Hiervan is 99% strikt anaeroob (zonder zuurstof levend). De meeste behoren tot de vijf bacteriële stammen, zoals: de Firmicutes, de Bacteroidetes, de Proteobacteria, de Actinobacteria en de Verrucomicrobia. De bekendste menselijke (dikke-)darmbacterie is Escherichia coli (de "coli-bacterie"). De

darmflora ontwikkelt zich in de eerste levensdagen en blijft daarna, uitgezonderd bij ziekten, stabiel. Een bijzonder verschijnsel – waar ieder mens last van heeft – is winderigheid of flatulentie. Dit wordt veroorzaakt door ingeslikte lucht en koolzuur en een mengsel van gassen dat door bacteriën en gisten in de darmen wordt gemaakt. Het gas wordt via de anus afgegeven aan de lucht. Dat maakt vaak een karakteristiek geluid. Het gas heeft meestal een geur.

Winderigheid wordt in de volksmond besproken met de term 'een wind (of scheet, prot of ruft) laten'. De kunst van het winden laten wordt ook wel petomanie genoemd. Een petomaan is iemand die er genoeg in schept winden te laten. Petomaan komt van het Franse woord 'péter' wat 'winden laten' betekent.

Deze wat langere inleiding was nodig om bij die winderigheid uit te komen. Dit, om het navolgende stukje tekst een plek te kunnen geven.

Zeker als je net bij elkaar bent, dan wil je je vaak nog van je beste kant laten zien. Dus een grote boodschap doen (op de wc dit keer), dat doe je wel ergens anders. Of je rolt 's ochtends vroeg even je bed uit om water te drinken (of snel en tandenborstel langs je tanden te halen) om net wat frisser voor de dag te komen. Natuurlijk wordt dat allemaal wat lossier naarmate je langer bij elkaar bent. Toch blijft scheetjes laten vaak een groot obstakel. En als je je relatie een beetje spannend wil houden, lijkt het winden

in elkaars bijzijn niet de beste keus. Dat komt omdat we vanaf jongs af aan opgroeien met idee dat het not done is. *'Lucht laten ontsnappen wordt gezien als vies en onaantrekkelijk. Kinderen worden er op school al belachelijk om gemaakt en worden voor schut gezet door leeftijdsgenootjes als ze een scheet laten in de buurt van het andere geslacht'* zegt psycholoog en sekstherapeut Shannon Chavez in Viva.

Toch kunnen er ook redenen zijn om het wel te doen. Een reden om het wel te doen? Jawel! Seks bijvoorbeeld kan beter worden als je je schaamte laat varen en een windje durft te laten als je partner in dezelfde ruimte is (en hij of zij het zal horen). Dat is namelijk een gezond signaal dat je je op je gemak voelt bij de ander, volgens Shannon. *'Deze koppels hebben waarschijnlijk geweldige seks omdat ze zich niet schamen voor hun lichaam. Ze voelen zich op hun gemak in hun lichaam en met wat ze doen, genieten van verschillende soorten stimulatie en spelen met minder remmingen, angsten en onzekerheden.'*

Pieter Pottenkijker vindt dat het zaakje stinkt en komt daarom met frisser ruikende tips voor een zwoele zomeravond. Hij baseert deze op wetenschappelijke feitjes die jou en je partner een onvergetelijke nacht bezorgen. Zo maakt wiet lichamelijke ervaringen intensiever en vergroten sokken de kans op een orgasme. Verder geeft een duik in een koud bad een enorme kick en is naakt zwemmen hot.

De lezer die graag nóg meer wil weten, verwijst Pieter volgaarne naar de Viva. De Kolderkrant is een krant voor ontspanning, dus spannender zaken horen daarin niet thuis. Viva grossiert (nog) in dit soort van tips en artikelen daarover. Hij maant de spanning zoekende lezer echter ook tot enige spoed, omdat het blad binnenkort van de bladenmarkt zal verdwijnen wegens een (daardoor?) teruglopend aantal abonnees. Het kan dus zijn dat de nieuwsgierige lezer voor de echt interessante artikelen en tips terecht komt op Marktplaats.nu.

De liefde verklaard

Hoewel de zon vandaag – wij schrijven de 25ste juni van het jaar 2021 – schijnt, is het toch een beetje een trieste dag. Wellicht daarom is het half bewolkt aan het zerk. Duidelijk is dat ook de weergoden het jammer vinden dat juist deze dag voorlopig de laatste dag is van het verblijf op camping Des Arcades van Kapitein Haddock, also known as Captain Chocolat, en zijn Olijfje Bea. Het zit er voor hen op. De vakantie bedoel ik. Niet hun relatie. Die is al bijna 60 jaar ijzersterk en dat zal begin juli ook en nogmaals stevig gevierd worden.

Niemand ter aarde weet, hoe het eigenlijk begon, de liefde van de kapitein voor zijn Olijfje Bea. Met de nodige fantasie en wat hulp van wijlen Cornelis Vreeswijk, heeft Pieter een reconstructie van hun eerste ontmoeting gemaakt. Het verhaal raakt wellicht kant noch wal, maar romantisch is het wel, net zo goed als een verklaring voor het alleen blijven van juffrouw Jansen; die dame wiens eenzaamheid bezongen wordt door Greet S. als De Singende Ragebol.

Eerst dacht iedereen, dat hij (Kapitein Haddock) het verzon. Sterker echter was de hartstocht van de kapitein, waardoor zijn liefde haar won. Ze wandelden in het park in de prille lentezon. En honderdduizend kussen kreeg Olijfje Bea van de kapitein.

Een zekere juffrouw Jansen, die van nummer vier, gluurde door de ruit. We spreken over het jaar 1961, dus kussen in het openbaar, dat kon eigenlijk niet. Juffrouw Jansen wist dan ook niet wat ze zag en haar ogen puilden uit, want zij was en bleef maar zo verdomd alleen. De kapitein had geen oog voor juffrouw Jansen – of was er blind voor - en had enkel zijn ogen op Olijfje. Dat zag ook een zekere heer Pieterman, die zat op zijn balkon, hij zag zijn kans schoon, en wipte even langs bij nummer vier. Juffrouw Jansen was stomverbaasd van de reacties van heer Pieterman en belde naar de politie. Die maakte er een einde aan, waardoor juffrouw Jansen weer alleen achterbleef, want kapitein Haddock bleef zijn Olijfje trouw. Niet dus om het één of ander, maar omdat het kon eindigde nooit de liefde van de kapitein, die zijn Olijfje toen ten huwelijk vroeg. Volgens Aristoteles weegt een zoen niet zwaar. Volgens de kapitein en zijn Olijfje is dát nou echt niet waar.

Dwergstruikjes

Of Hennie – die andere Boom dus – de inspiratie was of gewoon het goede weer. Wie zal het zeggen. Wat een feit is, is dat Adriaantje en Greetje S. een bezoek gebracht hebben aan de lavendelvelden nabij Montcuq! Lavendel is een geslacht van dwergstruiken uit de lipbloemenfamilie. Soorten van het geslacht vindt men in veel tuinen omwille van de paarse kleur en de geur van de bloemen. De dwergstruiken worden niet hoger dan een meter en niet breder dan een halve meter. Het is dan ook een van de weinige tuinplanten waarachter Hennie (die andere Boom dus) zich niet verschuilen kan.

Wat wellicht minder bekend is, is dat je lavendel ook heel lekker drinken kunt. Lavendel drinken? Jazeker, want het helpt bij de hydratatie van ons lijf. Dat we gehydrateerd moeten blijven en vooral héél véél water drinken tijdens de zomermaanden, dat is geen geheim. Maar zeg, al dat water, daar mag best eens een extraatje bij. Water met een smaakje, infused water, bijvoorbeeld. Iedereen kent wel de klassiekers als watermeloen met munt of water met sinaasappelsmaak. Maar Pieter – aandeelhouder van Maison Slash – schotelt u graag een aantal specialiteiten voor. Zij kunnen uw levenseinde aardig naar achteren verplaatsen. Here we go!

Kaneel + appel + rabarber

Geen fan van super zoete drankjes? Dan is deze misschien wel een optie voor jou. Gooi een beetje kaneel, rabarber en wat schijfjes appel bij elkaar en klaar is kees!

Bosbes + lavendel

Deze combinatie is misschien niet zo voor de hand liggend, maar kan wel heel verrassend zijn! Die paarse bloemetjes uit je tuin kunnen meer dan er gewoon mooi bij staan. Je kan ze ook aan je water toevoegen. Multifunctioneel en al. Al wat je nodig hebt is een handvol bessen en een tiental lavendel bloemetjes en you're ready to go!

Komkommer + rode peper

Ik had u gezegd dat er wat specialiteiten tussen gingen zitten hé. Wel, hier is er dus zo eentje: komkommer en rode peper. Dat je daar zelf niet aan gedacht hebt! Deze combo is dus perfect als je even geen zin hebt in fruit of zoetheid. Het proberen waard toch! De stengel en pitten van de peper moet je eerst best wel verwijderen, uiteraard. En de komkommer in schijfjes snijden, dat ook. Maar dat spreekt voor zich, hé.

Peer + framboos + rozemarijn

Combinatie numero quatro! Peer, framboos en rozemarijn. Super simpel. Superlekker. Én het zou helpen tegen een te lage bloeddruk én de bloeddoorstroming in de hersenen verbeteren. Mooi meegenomen toch!

Ananas + kokoswater

Finally: ananas met kokoswater! Tja, veel uitleg is daar niet bij nodig, hé! Easy peasy pineapple squeezey, dit!

Open Franse Kampioenschap Boulen

Wie denkt dat het verhaal nu zo langzaamaan wel naar een einde toe zal kabbelen, komt bedrogen uit.

Na een paar stevige oefenpartijtjes boulen was er aan het einde van de middag plots de nodige spanning te bespeuren. De Nederlandse enclave werd uitgedaagd tot deelname aan het Open Franse Kampioenschap Boulen. En wel voor een partijtje tegen niet de minste spelers. De Franse topspelers Pierre et Jonathan stonden paraat voor de wedstrijd.

Uiteraard stonden de Nederlandse spelers in rotonnen van drie te dringen om deze kans. De belangstelling was zo groot, dat er strootjes getrokken moesten worden. Buum, de ene helft van het duo Buum en Buum, trok aan het langste eind, maar wilde per se onder een pseudoniem meespelen, en koos voor de onbegrijpelijke naam "John van Dorsten". Zijn broer, de andere Buum, wilde niet achterblijven, maar trok aan het kortste eind. Pieter Pottenkijker was uiteindelijk de gelukkige ongelukkige.

Zo kon het gebeuren dat aan het einde van deze middag, zeg maar tegen de vroege vooravond, de finale voor het Open Franse Kampioenschap Boulen gespeeld werd tussen enerzijds Pierre et Jonathan en anderzijds John en Pieter.

Wie een titanenstrijd verwachtte kwam opnieuw bedrogen uit. Er klotsten weliswaar meerdere oksels. Maar Pieter kan u verklappen dat dit de oksels van de Franse delegatie was. Omdat er ook het nodige publiek was toegestroomd, klonk het klotsen uit al die oksels gezamenlijk als een overstromende rivier De Lot. Al vrij snel namelijk stonden John en Pieter met 5 - 1 voor. Die voorsprong kwam geen moment in gevaar. Mede dankzij het dodelijk precieze spel van de Hollandse vertegenwoordiging. Weliswaar werd het op enig moment 10 - 7, maar nog altijd leidden John en Pieter. Na een kleine tussensprint werd het 12 - 7 en uiteindelijk werd, met één bal voor de Nederlanders tegen zes ballen van Pierre et Jonathan het dertiende punt glansrijk binnengesleept.

Het hoeft geen betoog dat de Fransen, in eigen huis verslagen, na deze vernedering snel en met knikkende knieën en geplaagd door onzekerheid met een meer dan laag zelfbeeld afdropen en nauwelijks nog openstonden voor een aangeboden revanche. Die werd uiteraard afgedwongen en zal, als de weergoden het toestaan, zaterdag gespeeld worden, maar de beker en triomf is dan natuurlijk allang binnen en gevierd.

Trage pitstops

Het hoge woord is eruit. De waarheid is gesproken. Kapitein Haddock heeft, ten overstaan van zijn Olijfje Bea en de hele goegemeente toegegeven dat zijn ultieme wens en droom was en is om een heuse Formule 1 rijder te zijn. Deze ontboezeming deed Pieter bellen met de hoofdredactie van De Kolderkrant. Deze krant kent ook de veelgelezen edoch betrekkelijk onbekende rubriek "Maak je dromen waar". Daar wist men raad en oplossing voor deze wens. Er werd namelijk juist op dat moment een testpiloot gezocht voor de tragere pitstops die binnenkort verplicht zijn bij de Formule 1 races. Mercedes had namelijk geklaagd bij de FIA over het pitstop materiaal van Red Bull Racing, en dat klagen heeft gewerkt.

Vanaf de Grand Prix van Hongarije worden pitstops langzamer in de Formule 1, doordat iedere monteur handmatig op hun wheel gun moeten bevestigen dat de band correct vastzit. Pas dan mag de auto weer op de grond gezet worden, waarna de coureur zijn weg mag vervolgen. Maar dat is niet de enige aanpassing waardoor de pitstops langzamer worden. De monteurs zullen zich vanaf eind juli aan een minimale 'pit-tijd' moeten houden. Als een lid van de pitcrew een band in minder dan 0,15 seconde op de auto heeft geschroefd, zal deze niet registreren op hun wheel gun. De monteur moet de hele procedure dan opnieuw beginnen. Daarnaast moet er ook nog eens twee tienden zitten tussen het moment dat alle monteurs het licht op groen hebben gezet en de auto op de grond komt. Al met al zullen pitstops door deze wijziging zo'n drie tienden langzamer worden dan ze nu zijn.

Dit alles is naast een onzinnige maatregel voor een sport waarbij alles om snelheid draait ook een zeer ingrijpende maatregel. Dat vraagt oefening en dat vraagt om de kunst van vertraging.

Kapitein Haddock was daarvoor precies de geknipte figuur. Spoorlags werd een speciaal ontwerp van de nieuwe Formule 1 wagen naar Des Arcades gedirigeerd en aldaar kreeg Kapitein Haddock de laatste instructies van Merész Fej (vrij vertaald: "meneertje Blootshoofds"), een Hongaarse instructeur in dienst van de FIA. Pieter Pottenkijker was erbij en kon dus unieke en vooralsnog eenmalige foto's maken van deze wereldprimeur. De test is overigens uitstekend geslaagd, want de pitstop van Kapitein Haddock duurde al met al langer dan hij ooit in deze bolide gereden heeft.

De andere kant van jolijt

Nadat Kapitein Haddock zijn ultieme droom had verwezenlijkt, genoot het gezelschap een goede maaltijd onder een strakblauwe avondhemel. Voor de Kapitein en zijn Olijfje Bea was dit het laatste avondmaal op Des Arcades (voor dit seizoen). Nog voor het krieken van de volgende dag was hij in zijn blauwe bolide - de Formule 1 kent rijkelijke salarissen - met de noorderzon vertrokken. Hetgeen voor de achterblijvers het voordeel heeft dat de zuiderzon nog altijd beschikbaar is en die staat dan ook deze zaterdag weer hoog aan het blauwe firmament. Met hier en daar een wit sluiertje, dat dan weer wel.

We spreken over de ochtend na de avond daarvoor. Die was, ook na het laatste avondmaal van Kapitein Haddock en zijn Olijfje Bea, uitermate onderhoudend. Pieter zal u de slaapkamergeheimen van Buum en Buum en hun impresariaat, miss Monnie en Miss Pennie, met wie de heren dus ook het bed delen, niet verklappen. Enerzijds, omdat het een stoffige boel zou kunnen worden, anderzijds omdat het een gerespecteerd journalist als Pieter Pottenkijker niet past uit de slaapkamer te klappen en bedgeheimen te onthullen. Wat Pieter u wel kan melden, is dat alles wat werd besproken bij Greet S., u weet wel, die Zingende Toiletborstel, die als Krassende Krasser de hoofdrol wil in "Greet, de musical", opnieuw hevige buikpijn van het lachen heeft veroorzaakt. Zij overweegt om na terugkomst in Amsterdam een afkickkliniek te zoeken, omdat zij inmiddels verslaafd is geraakt aan het lachen om en met zowel de ene als de andere Buum.

Alle gekheid op het bekende stokje bij elkaar gezet, de jolijt laat onverlet dat er ook een andere kant van de levensmedaille is. Die van de zorgen om en voor elkaar. En dat is een mooi bruggetje naar het laatste nieuws uit Beverwijk, het thuishonk van de op Des Arcades zo node gemiste Ton Bond en zijn bondmeissie Linda.

Van Hen hebben wij inmiddels naast zorgelijke ook bemoedigende berichten ontvangen. Duidelijk is geworden dat team M. Terecht besloten heeft Het Heerschap van het Genootschap der Goedgelovigen samen met het bondmeisje terug te halen naar Nederland. Aldaar moest worden vastgesteld dat een eerder verslagen ongewenst verschijnsel toch weer de én in de kop opstak. Inmiddels is een daarop afgestemde aanpak van deze tegenvallende terugslag gestart. Pieter weet hier verder ook geen woorden aan te geven. Schitterende citaten maken wellicht een zomers niemendalletje als "Het mysterie van het gekaapte toernooi" leuker, ze zijn voor dit soort van zorg en pijn slechts goedbedoelde maar altijd tekortschietende pleisters. Met de allerbeste wensen voor team M. in het algemeen en Linda in het bijzonder stuurt hij daarom, bij wijze van Fleurop, een grote bos digitale bloemen. Met de meest gemeente allerbeste wensen!

Soleil Summer

Oh là là! Net nu de vakantie van Pieter Pottenkijker en zijn Adriaantje naar het einde loopt, mag iedereen weer door de oude vertrouwde Franse péage. Frankrijk heropent namelijk zijn deuren! Deuren, waar doorheen menig krasse knar (Kapitein Haddock en zijn Olijffe Bea, Boom & Boom en hun tortelduifjes, Ton Bond en zijn bondmeissie Linda, Greetje S, van het duo Dora & Nora) allang was gepiept. Maar goed, dat mag geen naam hebben of de pret drukken. En als kers in de bonbon kunnen nieuwe reizigers 50% korting besparen met de zogenaamde Soleil Summer Sale deals in juli en augustus! Stel je voor: jullie favoriete camping(land), hartje zomer en de állerbeste vakantieomstandigheden. “Quatre croissants et un pain s’il vous plait”. Allez-vous ! Geniet, samen met dit zomers niemendalletje “Het mysterie van het gekaapte toernooi”, van de zonnebrandcrème en van crème de la crème van de vakantie.

Zo, die reclame is ook weer gemaakt en de inkomsten gecashd, dus kunnen wij terug naar ons eigen verhaal. Dat zo langzamerhand een sleur van genieten begint te worden. En genoten werd er deze middag. Die een zonnige voorbereiding op het later deze middag te spelen finale van het

Frans-Nederlandse Vriendschapstoernooi met zich bracht. Zelfs Hennie, de kleinste van het duo Boom & Boom, was present. Ondanks de lengte van en dus niet al te lange benen is het toch elke keer weer een dagreis naar de boulesarena die hij desondanks ook vandaag dus weer heeft weten te bereiken. Onderweg heeft hij wel Zwelgje uitgelaten, want - om een nieuwe ontsnapping te voorkomen – loopt nu dagelijks meerdere malen met Zwelgje aan de hand.

Na een paar stevige oefenpartijtjes was het gezelschap klaar voor de finale van het Frans-Nederlandse Vriendschapstoernooi. Kosten nog moeite werden in de voorbereiding gespaard. De Fransen waren vol overtuiging al voor de wedstrijd zeker van de overwinning, al had Jonathan voor de zekerheid wel zijn staart meegebracht. Die zwaaide hij met de nodige verleiding richting het vrouwelijke schoon op de overvolle tribunes, maar datzelfde schoon had slechts oog voor het Nederlandse sterrenteam.

Het zat de Franse sterspelers Jonathan & Pierre niet lekker. De verloren (13 – 7) boulespartij van de vrijdag voor deze zaterdag. Zij hadden na enig aandringen ingestemd met een revanchewedstrijd. Toen dat besluit genomen was, werd vervolgens heel sportief alles uit de kast getrokken. Een compleet Des Arcades | Frans – Nederlands Vriendschapstoernooi werd opgetuigd. De boulesarena werd gestoft en gezogen en de tribunes zaten mudjevol. De wave ging door het boulesstadion toen de luidsprekers de opkomst van de spelers aankondigden. Onderwijl galmden “The Final Countdown” en “The Eye of the Tiger” over het terras en tot ver buiten het boulesstadion over de camping. Het publiek stond op de banken toen de volksliederen klonken en bleef daar staan tot ver na het moment waarop de eerste boulesbal was gegooid.

De Hollanders begonnen de wedstrijd en stonden al snel met 6 – 0 voor. Toen kwamen de Fransen sterk terug en werd het vervolgens 6 – 5. John en Pieter Pottenkijker speelden echter de sterren van de hemel en Pieter speelde zelfs zo goed, dat hij een nieuwe bijnaam heeft gekregen. Zijn speelstijl lijkt volgens Buum, de andere helft van het bekende zangduo Buum & Buum, bekend van het hete Hollandse lied, op die van de slinger van een pendule. En zo werd het al snel Pieter “Pendule” Pottenkijker. Dat de stand inmiddels was opgelopen tot een veilig lijkende 9 - 6 voor de Nederlandse ploeg hielp en droeg bij aan de feeststemming. Die stemming sloeg echter om in stevige spanning toen de stand door de Franse ploeg werd teruggebracht naar een dragelijker 10 – 9. De spanning was om te snijden en dat gold ook voor het tactische steekspel tussen de beide teams. Zeker toen de stand gelijkgetrokken werd en de scoreborden een 11 – 11 stand scandeerden. De Hollanders bleven echter koel en zelfverzekerd en namen de leiding opnieuw, zodat het 12 – 11 werd. Daarna ging het snel, want werd het 13 – 11 en hadden John & Pieter nog vijf van hun zes ballen over! Kortom, het laatste punt werd met 1 tegen 6 ballen (van de tegenstander) binnengesleept.

Na de overwinning was er geen houden meer aan. Het publiek overstroomde de boulesarena en – na de uitreiking van de bokaal deed Jonathan wat hij mede namens Pierre moest doen: Met de staart tussen de benen zijn meerdere erkennen en vertrekken! En zo beste mensen, was er dit voorjaar toch een boulesstoernooi. Een toernooi van en met vrienden onder elkaar. Met, ook dat nog eens, Ton Bond en zijn bondmeissie als digitale toeschouwers. Wat wil je nog meer!

Adieu, auf wiederseh’n, tot ziens en tot kijk!

Het 'taptoe' heeft ook voor Pieter Pottenkijker en zijn Adriaantje geklonken. Hun laatste vakantiedag is opgepeuzeld. Net zoals het laatste avondmaal dat zij genoten in het illustere gezelschap van Boom & Boom, de dames Monnie en Pennie, ook wel Wil en Henny genoemd, en natuurlijk de Jordaanse krekkel en nachtegaal, de Krassende Krasser Greetje S.

Het zit er dus op. Het werk is gedaan en de plicht roept. Kortom, dat - dit dus - is het einde. Het mysterie – "Het mysterie van het gekaapte toernooi" – is opgelost, omdat het uiteindelijk gewoon niet bestond. Hoe dat zo kwam, dat was het eigenlijke mysterie, tot ook dat was opgelost en opgehelderd. Onderweg, tussen de vragen en antwoorden, ontmoetten wij leed en vermaak. Daartussen werd bruggen geslagen met originele liedjes, verrassende versies van afgestofte hits en komische optredens. Naast natuurlijk de altijd goede maaltijden die werden weggespoeld met bier, rosé of witte wijn.

Er zijn nog wat open eindjes die afgehecht moeten worden. Zoals staatsraad Roel van der Molen die onder verdenking stond van ongewenste banden met de Mama Motorcycle Ass-association. De buitenparlementaire onderzoekscommissie, bestaande uit Guus Geluk en zijn Whisky Ria, is echter tot de nuchtere conclusie gekomen dat zij geen bewijs van die banden hebben kunnen vinden.

Hoewel er twijfels zijn over de staat waarin beiden verkeerden toen deze bevindingen tot conclusies zijn verklaard, is er geen beroep mogelijk tegen deze uitkomst en is het blazen van de staatsraad gezuiverd. Hetgeen Sonja, de steun en toeverlaat van de staatsraad naast deugd ook nuchter vaststellen deed: *"Ik wist dat wel, want ik weet dat al jaren!"*

Een ander los eindje is dat van de kapelaans Odekerke en Jos. Omdat zij hun respectievelijke kazuifels slechts droegen als acteurs, en dus niet vallen onder het gezag van de Paus, is de opdracht tot onderzoek aan Jack en José van Heel stilletjes teruggenomen. De heren kunnen dus vrolijk met hun fratsen voortgaan, hetgeen Pieter wellicht van pas komt in een wellicht volgend mysterie of avontuur.

Daarmee zijn alle kieren en gaten in het verhaal gestopt en kan Pieter de digitale pen terzijde leggen. Hij doet dat volgaarne, maar niet dan nadat hij iedereen die zijn of haar vakantie vroeg of laat nog genieten mag, een fijne vakantie heeft toegewenst. Met veel zon, humor, liefde en zegen. En, als dat niet gaat, dan wil het niet!

Om nu dan echt af te sluiten met de schriftelijke versie van het gezongen "Adieu" uit de "Sound of music" (Nederlands).

Uit de top van de toren
komt de stem van de klok
die nu streng met z'n klepel slaat
En ook onze koekoek
doet z'n kop om de deur
en moppert: "Het is veel te laat!"
Toch willen wij nog even

een klein concertje geven
als afscheid van nu van u
Koekoek Koekoek Koekoek
Koekoek Koekoek
Adieu, vaarwel
Auf wiederseh'n, gegroet

Helaas, ik ga
't is jammer, maar het moet

Adieu, vaarwel
auf wiederseh'n en tjuus

Het feest was fijn
nu vraag ik u excuus

Adieu, vaarwel
dit was het dan, tabee

Ik drink nog snel
een glas champagne mee

Adieu, vaarwel
auf wiederseh'n en ciao

Misschien tot ziens en hopelijk tot gauw
Tot gauw!

Als het niet wil, dan gaat het niet

Pieter Pottenkijker en "Het mysterie van het gekaapte toernooi"

Productie

Juni 2021

Idee/Tekst

Peter Paul J. Doodkorte

Realisatie

Uitgeverij DE OVERKANT i.s.m. DE KOLDERKRANT